BARÇA

Revista oficial FC Barcelona
Desembre del 2010 - Gener del 2011 · Núm. 48 · 4 €

Podi de llegendes

Migueli, Xavi i Puyol,
els jugadors amb més partits

DSQUARED2.COM
DSQUARED2

T'estimo Barça

Quan aquest exemplar de la REVISTA BARÇA arribi a les vostres mans, encara tindrem molt present el record de l'últim clàssic. Al Camp Nou, aquesta vegada jugant a casa, es va viure una fita extraordinària. No només pel resultat, un 5 a 0 incontestable, sinó per la manera com es va donar. L'equip va oferir la màxima expressió del seu futbol, la millor versió del seu estil. Ho va fer, a més, en una jornada molt especial per al barcelonisme, el dia en què celebràvem el 111è aniversari del Club, i davant la màxima audiència possible, els 98.255 espectadors que omplien les graderies de l'Estadi i els 400 milions de persones que, arreu del planeta, van seguir el partit per televisió.

Quan s'aconsegueix un triomf d'aquesta magnitud, d'aquells que s'expliquen de pares a fills, és moment per a la reflexió pausada. Per valorar-la i per gaudir-la com cal. Per recordar-la i per agrair-la. Per això, després d'haver acabat un dels millors partits de futbol que s'han viscut mai a l'Estadi, Pep Guardiola va voler recordar que el mèrit del Barça més contemporani és compartit, ja que és obra de molta gent. De tots aquells que al llarg de molts anys han cregut en una manera molt genuïna d'entendre l'esport. De tots els que han aportat el seu gra de sorra per construir el millor Barça de tots els temps.

El FC Barcelona és futbol, esport, sentiment i valors. És referència i model de conducta per a molts milions de persones. Aquesta significació ens exigeix un altíssim grau de responsabilitat. Per això molt sovint apel·lem al fil de continuïtat que relliga la nostra història. I per això des de la REVISTA BARÇA ens sentim tan orgullosos d'haver reunit els tres jugadors que més vegades han defensat la samarreta del primer equip. Són Migueli, Xavi i Puyol. Per aquest ordre fins d'aquí a ben poc, ja que el de Terrassa ben aviat superarà el Tarzán.

La trobada es va fer sobre la mateixa gespa del Camp Nou, el seu entorn més natural. Immediatament es va iniciar una xerrada còmplice entre tots tres. Entre companys i amb una pilota ben a prop, compartint experiències. Ells representen tots els que han participat en la construcció d'aquesta realitat, somiada durant tants i tants anys.

DESPRÉS D'UNA FITA HISTÒRICA ÉS UN BON MOMENT PER A LA REFLEXIÓ PAUSADA

Veure'ls plegats ens satisfà. Ens projecta en el temps. Són l'essència Barça, allò que anomenem el nostre ADN.

A banda del tema de portada, en aquest número també podreu gaudir d'un tast d'una obra gràfica extraordinària. Es tracta del llibre *Barça, estem fent història*, il·lustrat amb un recull d'imatges inèdites, per relatar com es va viure la temporada passada des de dins del vestidor. També recuperem les novetats posades en marxa en l'àmbit social durant aquests mesos, i que donen al carnet de soci més valor que mai. I descobrim nous tresors, com l'orla de la Masia de l'any en què van coincidir bona part dels que avui són tècnics del primer equip. Tot plegat abans de desitjar-vos que passeu un Bon Nadal i un feliç any 2011!

DESEMBRE DEL 2010 - GENER DEL 2011
EDITA Departament de Comunicació FC Barcelona **DIRECTOR DE COMUNICACIÓ** Pere Jansà
Av. d'Arístides Maillol s/n 08028 Barcelona **T** 902 1899 00 **F** 93 411 22 10 revista@fcbarcelona.cat

DIRECTOR Toni Ruiz **SUBDIRECTORS** David Saura i Carles Santacana **REDACTORS** Roger Bogunyà, Carles Cascante, Almudena Cascallana, Xavier Catalán, Jordi Clos, Vanessa Forns, Míriam Nadal, Sergi Nogueras, José M. Lázaro, Francesc Orenes, Marc Parramon, Aleix Santacana, Sandra Sarmiento, Anna Segura i Manel Tomàs
COL·LABORACIONS ESPECIALS Lluís Canut, Joan Josep Pallàs i Edu Polo **REDACTOR EN PRÀCTIQUES** David Jover
REVISIÓ LINGÜÍSTICA Lourdes Julià i Amèlia Casas **ART I DISSENY** Anna Prats **COMPAGINACIÓ I MAQUETACIÓ** Anna Prats i Dolça Vendranas **FOTO DE PORTADA** Miguel Ruiz (FCB) **FOTOGRAFIA** Centre de Documentació i Estudis FCB, Miguel Ruiz (FCB), Àlex Caparrós (FCB), Arxiu Seguí (FCB), Carles Cascante, Hemeroteca UAB/Fundació Antoni Tàpies, Rodolfo Molina - Euroleague, Germán Parga (FCB), *Sport* i David Vilanova **PUBLICITAT** FC Barcelona Departament Comercial i de Màrqueting **F** 93 496 36 72 **IMPRESSIÓ** Rotocayfo **TIRATGE** 142.600 exemplars **DIPÒSIT LEGAL** B-40053-02
PAPER Estucat mat ecològic lliure de clor de 70 g.

La redacció d'aquest número s'ha tancat l'1 de desembre del 2010.

FCBRECICLA

Incorpora de "la Caixa"

Veure-hi treballar en Borja diu molt de la seva empresa

Donar oportunitats laborals a persones com en Borja, amb dificultats per accedir a una feina, suposa avantatges importants per a les empreses i els aporta un valor afegit.

Per això, des de l'Obra Social "la Caixa" oferim a les empreses un programa d'inserció laboral amb un servei integral d'intermediació, a mida de les seves necessitats.

Doni un gir social a la seva empresa. Dirà molt a favor seu.

tota la informació del Barça a **www.fcbarcelona.cat**

Barça en estat pur

Entre tots tres sumen més de 1.500 partits amb la samarreta del Barça. Quan pronunciem els seus noms tothom els identifica amb el nostre club. No podria ser d'una altra manera. Migueli, Xavi i Puyol són els jugadors que més vegades han defensat la samarreta del FC Barcelona. Parlem d'implicació, de sentiments..., i de futbol.

Miguel Ruiz - FCB

Ídols de color blaugrana

Migueli, Xavi i Puyol són els futbolistes amb més participacions en la història centenària del Club. Amb els 'recordmen' del Barça fem un viatge per la memòria

T Sandra Sarmiento F Miguel Ruiz - FCB

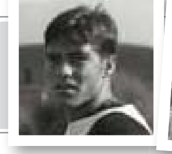
En una gran fàbrica d'emocions i sentiments com és el futbol, hi ha jugadors que simbolitzen millor que ningú l'ànima culer. Que representen el coratge, el compromís, la lluita, el sacrifici. En definitiva, l'estima d'uns colors. Són d'aquells noms que no passen mai desapercebuts. Que sempre guanyaran qualsevol partit. Fins i tot, el de la memòria. Migueli, Xavi i Puyol són història viva del barcelonisme. Entre tots tres acumulen més de mil cinc-cents partits i un fotimer de títols. Dit així, fredament, aquest número potser no diu gaire. Si s'analitza, la xifra pren dimensions sobrehumanes. És tota una vida dedicada al Barça. Amb milers d'històries, d'anècdotes.

"ÉS UN HONOR PODER SUPERAR UN MITE CULER COM MIGUELI", DIU XAVI

És divendres al migdia. I tots tres es troben al Camp Nou per compartir una mirada retrospectiva a la seva carrera. Migueli va estar 16 anys al Club. De fet, no n'ha marxat mai. Xavi i Puyol lideren la imatge del Barça contemporani. Més de deu anys al peu del canó. L'equip de Guardiola ja s'ha entrenat preparant un nou compromís de Lliga. Migueli i Puyol esperen l'arribada de Xavi. "Mite'l, ja ve corrents", diu el capità, mentre al fons de l'estadi s'entreveu la figura del futbolista de Terrassa. "Aquests tendons em tornaran boig!", diu rient el migcampista, que es recupera d'una lesió als tendons d'Aquil·les des de fa unes setmanes. És el punt de partida d'una tertúlia a tres bandes que flueix amistosament. "Com et conserves, estàs molt bé. Fins i tot per jugar!", diu Puyol a Migueli. "Per deu minuts potser sí... Organitzo una mica la defensa i cap a la banqueta!", respon el ceutí fent broma. I afegeix: "En el futbol pots jugar durant molts anys sempre que tinguis il·lusió. Perquè pots estar molt bé físicament, cuidar-te i preparar-te a consciència, que si no tens il·lusió, ja te'n pots anar oblidant". Xavi i Puyol l'escolten amb atenció. Migueli va disputar 549 partits amb la samarreta del Barça. Més que cap jugador a la història del Club. Lidera un rànquing que vint-i-un anys després és a punt de superar Xavi Hernández, el jugador que millor defineix el joc blaugrana. Una fita extraordinària que li fa moltíssima il·lusió. Més que qualsevol altre reconeixement. "És un honor superar un mite culer com Migueli. Tot un orgull. Jo de petit somiava jugar al Barça, però mai hauria pensat que arribaria a ser un dels futbolistes amb més partits al Club". Xavi representa la pausa, l'enginy i la màgia. Un noi amb cara de nen que juga amb esmòquing cada dia. Migueli es reflecteix més en Puyol. Futbolísticament són clavats. El '5' del Barça encarna el caràcter, la fúria, la grapa, l'èpica. El retrat del guerrer disfressat de futbolista. Com ho era el Tarzán. "Els temps canvien. Ara, a Europa, per exemple, primer hi ha la fase de grups i després les eliminatòries a doble partit. Amb això sumes molts més partits. És normal que aquests nois, amb ganes i molta força et prenguin el lloc. Però estar entre els deu jugadors amb més participaci-

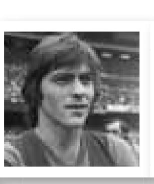

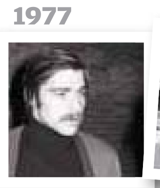
MIGUELI

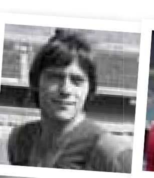
1973

1974

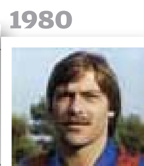

1975

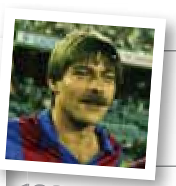

1976

1977

1978

1978

1980

1989

Migueli, Xavi i Puyol davant la immensitat del Camp Nou. Són història viva del barcelonisme.

ons ja és important", explica l'exdefensa. El capità blaugrana ocupa el tercer lloc del podi. El pal de paller del vestidor. Ja ha superat els 500 partits. "Jo ja dic als companys que estic a la meitat de la meva carrera", comenta amb un somriure d'orella a orella. "És molt difícil estar tant de temps. En aquestes últimes temporades hem assolit molts títols, però el Xavi i jo hem estat aquí cinc anys sense guanyar res i és molt dur". Puyol mira a Xavi. Es coneixen tant, i des de fa tant de temps, que no tenen necessitat de parlar. Sent tan diferents com són al camp, sempre han connectat a meravella. I a la primera. "Aquí has de ser excel·lent en tot. Per això té tant mèrit la trajectòria de futbolistes com Migueli que han estat més de quinze anys al Club. Al Barça t'observen amb lupa cada dia i la pressió és enorme", explica el terrassenc.

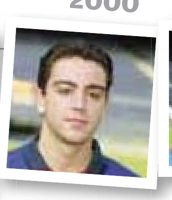
Tots tres són un exemple de regularitat, de treball i de constància. Ídols de color blaugrana. Migueli va fitxar pel Club l'any 73, en ple servei militar, i es va esforçar per jugar aquella temporada almenys un partit. "Rinus Michels em va fer debutar contra el Saragossa. Estava fent la mili i tenia un mes

XAVI

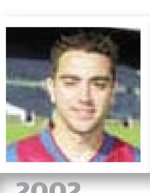
1998

1999

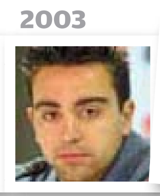

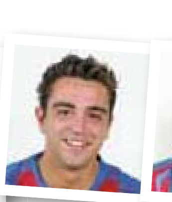
2000

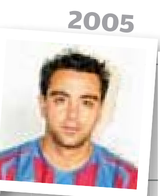
2002

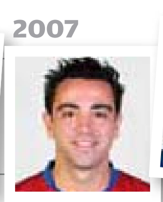
2003

2004

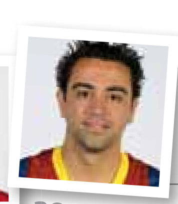

2005

2007

2010

de permís però no sabia que per jugar n'havia de demanar un altre. Després del partit, dos guàrdies civils em van detenir i em van castigar amb dos mesos al calabós. La veritat és que ho tornaria a repetir". Xavi i Puyol se'l miren astorats. Els temps canvien i la seva estrena al primer equip va ser més plàcida. Louis van Gaal els va fer debutar. L'un al Lluís Sitjar en la Supercopa d'Espanya del 1998. Les baixes de Guardiola i de Celades van precipitar la primera aparició de Xavi. I com gairebé sempre, no va decebre i ja va marcar el seu primer gol com a blaugrana. En el cas de Puyol, l'escenari va ser Valladolid un any més tard. I també va ser el tècnic holandès qui li va donar la primera oportunitat. La baixa de Reiziger va convertir Ronald de Boer en el lateral dret titular, i en el minut 56, Van Gaal va fer un gir tàctic a l'equip: va substituir Simão per un joveníssim Puyol. "Recordo que tenia unes molèsties al turmell i el míster em va preguntar si estava bé. Jo vaig pensar: ni molèsties, ni res. Li vaig dir que estava perfecte i vaig complir el meu somni de quan era petit". Sense saber-ho, Saragossa, Mallorca i Valladolid van veure el naixement de tres líders naturals. L'inici d'una carrera que els ha portat als llibres d'història del Barça. "Som molt culers i estimem aquests colors. A més, jo crec que ser de casa t'obliga a donar un plus. Sentir que la gent et necessita fa que tu vulguis estar amb l'equip. Però la clau per estar tants anys és que els entrenadors confiïn en tu i que et respectin les lesions", diu Xavi, que, com Puyol, és un fix en les alineacions i extremament regular. Juntament amb Migueli són el paradigma que cal seguir. Professionals íntegres, amb un nivell competitiu impecable. Són d'aquella mena de futbolistes que per la seva entrega total, pel seu compromís, fan que siguin estimats de manera inevitable per l'afició. En aquest sentit, la figura del Tarzán és inoblidable. Va ser capaç de jugar la final de la Recopa a Basilea amb la clavícula trencada. "Es porta a dins. És difícil d'explicar. Jo sentia que havia d'ajudar els meus companys". I Puyol és un successor enorme de Migueli. Qui no recorda el defensa de la Pobla jugant amb el pòmul fracturat, constatant la seva ascendència en el grup! "Això forma part del caràcter de cadascú. És el mateix que li passa ara al Xavi amb els tendons. Ell vol ajudar l'equip. La gent no arriba a saber el que ell sent al matí quan s'aixeca. Tot i que li faci

PER MIGUELI, "LA IL·LUSIÓ ÉS EL QUE ET MANTÉ DURANT TANT DE TEMPS"

Migueli i Puyol representen la grapa, l'èpica. Xavi és l'enginy, la màgia. Entre tots tres acumulen més de 1.500 partits.

PUYOL

1999 · 2001 · 2003 · 2004 · 2005 · 2006 · 2008 · 2009 · 2010

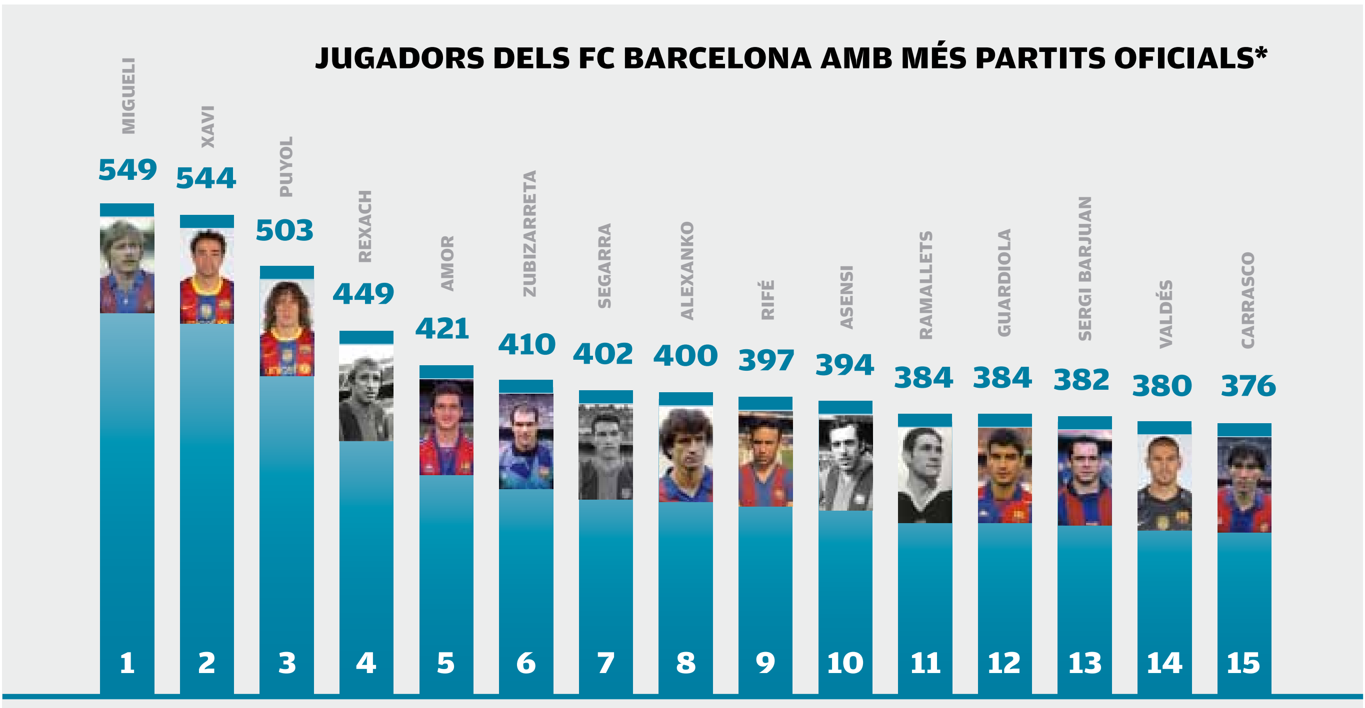
mal, sempre li fa il·lusió extraordinària anar a entrenar-se". Migueli es va retirar amb 38 anys. "38? Això és una animalada!" exclama Xavi. El 25 de gener de l'any vinent, el de Terrassa celebrarà els seus 31 anys. "Ho veig una mica difícil, retirar-me amb 38. En aquest sentit no et pots marcar reptes, però a mesura que van passant els anys, el cos és qui dictamina si podràs jugar molt de temps més". En canvi, el defensa ceutí no en té cap dubte: "Si volen ells dos, és clar que hi poden arribar. Potser aniran jugant menys partits. Si ara en juguen més de 50, reduiran la xifra a 40, però la il·lusió els pot mantenir unes quantes temporades més". No saben si queda lluny o a prop, però Xavi i Puyol no volen pensar-hi gaire, en el dia del seu comiat. A Migueli li van fer un homenatge al Camp Nou. Va dir adéu el 1989, en la primera temporada de Johan Cruyff com a entrenador. "Mai penses que t'arribarà el moment de plegar. Són moltes sensacions. Estàs trist, però és llei de vida". Les llegendes del Barça actual batran tots els rècords de participació i volen acomplir el somni de retirar-se havent vestit només la samarreta blaugrana. "M'agradaria que fos aquí, al Camp Nou, amb l'equip guanyant. Si pot ser amb un títol millor, però, per desgràcia, això no es tria", comenta el cervell del Barça. "Jo no ho he pensat. Espero estar molts anys més jugant. Només tinc clar que vull marxar jo, no que em facin fora", assegura amb rotunditat el capità. Però no es preocupin. Encara tenen corda per estona.

"VULL MARXAR JO, NO QUE EM FACIN FORA", DIU PUYOL SOBRE EL DIA DEL COMIAT

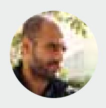
En els seus inicis Xavi va haver de demostrar que podia ser un digne successor de Guardiola i ha superat totes les revàlides per demostrar que és únic al món. Puyol és l'únic que li aguanta el ritme. El capità sempre ha estat indiscutible per a tots els inquilins de la defensa blaugrana. I Migueli serà eternament Tarzán.

* Aquesta estadística està tancada a 30 de novembre del 2010

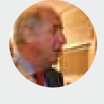
9 FUTBOLISTES DEL PLANTER ENTRE ELS 15 PRIMERS

Molts d'ells han completat la totalitat de la seva carrera al Barça. O la completaran. I ningú els ha regalat res per arribar a convertir-se en mites del barcelonisme. Entre els quinze jugadors que més vegades han vestit la samarreta del FC Barcelona, nou van formar-se al planter blaugrana abans d'estrenar-se amb el primer equip. "Jo crec que això ajuda", diu Puyol. "Si véns del planter no és que sigui més fàcil, però sí que t'arriba abans l'oportunitat de jugar amb els grans". Dels quinze llegendaris que han entrat a l'Olimp de la història culer, tres són porters (Valdés, Ramallets i Zubizarreta), cinc són defenses (Migueli, Puyol, Alexanco, Rifé i Sergi), cinc més són migcampistes (Xavi, Amor, Segarra, Asensi i Guardiola) i només hi ha dos atacants (Rexach i Carrasco). "Ser davanter al Barça és molt difícil", comenta Xavi. "El més complicat és marcar gols. És més fàcil jugar al mig del camp. El desgast que fas no és tan gran. Fas molts quilòmetres, però no a un nivell explosiu i exigent com els defenses o davanters". I Migueli afegeix: "Els defenses passem més desapercebuts. En canvi, als davanters se'ls mira amb lupa. Crema molt més". Entre els quinze no hi ha jugadors estrangers. L'holandès Philip Cocu ocupa el lloc trenta-un amb 292 partits jugats.

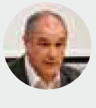
PEP GUARDIOLA
Exjugador del FC Barcelona (1990-2001)

"Cal estar preparat físicament i psicològicament, i més al Barça, per aguantar tants anys. És molt exigent això! Aquí no et perdonen res i has de demostrar cada dia que ets el millor, el número u. En el moment que et relaxes una mica, n'hi ha un al teu costat que et passa per davant i juga en el teu lloc. I en canvi, Xavi i Puyol el que han fet és seguir, seguir i seguir. No hi ha cap altre secret."

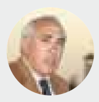
CARLES REXACH
Exjugador del FC Barcelona (1965-1981)

"Quan jo vaig plegar l'any 81 era el jugador amb més partits a la història del Barça. Però després va sortir el Migueli i em va superar. Ara arriben el Xavi i el Puyol i ens superaran a tots dos. Això és com l'Oest, saps? A la vida sempre n'hi ha un que és més ràpid que tu. Al marge que ara juguen més partits, avui en dia, surts al camp un minut i ja compta. En la meva època o jugaves de sortida o ja no jugaves."

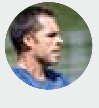
ANDONI ZUBIZARRETA
Exjugador del FC Barcelona (1986-1994)

"Jugar més de 500 partits es diu ràpid, però té un mèrit afegit perquè són dos futbolistes que provenen del planter. Jugar tants partits i des de la base és extraordinari. Són la referència. Si suméssim tots els partits que han jugat Xavi i Puyol des que es van incorporar el club, ens en sortirien moltíssims. Han estat constants, s'han cuidat i no han tingut lesions greus. I a més, tenen un gran desig competitiu."

JUAN MANUEL ASENSI
Exjugador del FC Barcelona (1970-1981)

"Xavi i Puyol són disciplinats, treballadors, es cuiden molt bé i viuen pel futbol. Han demostrat que són els millors i per això arribaran a superar Migueli. Que siguin de la casa és important. I després també és bàsic el rendiment de tots dos que, ha estat extraordinari. Jo crec que és difícil que algú els superi algun dia perquè ells encara tenen corda per estona i no crec que canviïn les competicions."

SERGI BARJUAN
Exjugador del FC Barcelona (1993-2002)

"Estic encantat que dos futbolistes de la casa, culers i que són tan bons, tinguin aquest camí tan ascendent. Són extraordinaris professionals, esportistes que es cuiden i les lesions fins ara els han respectat. La resta ja ho tenien. Xavi i Puyol són únics, tècnicament meravellosos. I amb el punt d'orgull que suposa ser del planter. El que han aconseguit és de rècord. Tenim Xavi i Puyol per estona."

XAVI HERNÀNDEZ

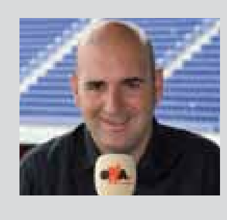
Un malalt del futbol

Es podria dir que Xavi pràcticament va aprendre a jugar a futbol abans que a caminar. A casa sempre el recorden amb una pilota enganxada als peus i la seva afició pel futbol des de ben petit li va suposar més d'una reprimenda materna. Maria Mercè, la mare del jugador blaugrana, encara recorda el munt de dies que es van quedar sense pa per culpa de Xavi. En acabar les classes, el jugador blaugrana solia baixar a jugar a futbol amb altres nens a la plaça del Progrés de Terrassa. L'única condició era que anés a comprar el pa abans de tornar. Però la majoria de dies, arribava l'hora de dinar i no hi havia notícies de Xavi. Joaquim, el seu pare, havia d'anar a buscar-lo a la plaça, i allà era ell, enganxat a la pilota i sense cap noció del temps. La fleca ja havia tancat i un dia més la família Hernàndez Creus es quedava sense pa.

Quan era un nen de 12 anys i ja jugava al Barça, el club blaugrana el recollia a ell i altres nois de Terrassa en un taxi per anar a entrenar-se i després els portava a casa. Però Xavi *passava* del taxi de tornada i se n'anava amb tren a Rubí, on el seu pare entrenava l'equip de Tercera. Només arribar, demanava una pilota i s'entretenia jugant un parell d'hores fins que Joaquim acabava la sessió. Els caps de setmana, amb 14 anys, jugava amb el Barça al matí i a la tarda, en lloc de quedar amb els amics com tots els nois de la seva edat, Xavi preferia pujar a l'autocar del Rubí i acompanyar el seu pare als partits. En el bus comentava la tàctica del seu pare, el plantejament del rival i repassava com estava la categoria. "Era un malalt del futbol", recorda Joaquim Hernández. Són simplement unes anècdotes de la seva infància, però demostren la passió que des de petit sentia Xavi per l'esport que al final es va convertir en professió.

Als 30 anys, a punt de convertir-se en el jugador de la història del Barça que més vegades ha vestit la samarreta blaugrana, amb un palmarès inigualable i ferm candidat a la Pilota d'Or, Xavi continua sent un malalt del futbol. És un apassionat del seu treball, capaç de recitar de memòria l'onze de la selecció japonesa, de recordar sense problemes un Oviedo-Atlètic de finals dels vuitanta o de batejar el seu gos com a *Xut*. La seva passió pel futbol només és comparable a la passió que sent pel Barça. "Sóc més culer que l'escut", repeteix sovint el migcampista egarenc, que admet sense objeccions que no seria feliç al Madrid. Per això als 18 anys va rebutjar una oferta multimilionària del Milan, perquè el seu únic desig i la seva obsessió era triomfar al Camp Nou.

Una de les claus del Barça de Guardiola és la senzillesa de la majoria dels seus jugadors. I Xavi és l'exponent més clar d'aquesta generació. Tot i ser un futbolista d'elit, segueix sent una persona normal i corrent, que manté el mateix grup d'amics de la infància i que sempre que pot va a menjar a casa dels seus pares. Així és el Pelopo, un dels millors jugadors del món, però un paio normal.

EDU POLO
Periodista

Nascut a Barcelona el 1976, ha passat gairebé tota la seva carrera periodística seguint el Barça. Format al planter de *Mundo Deportivo*, també va treballar breument a *Marca*. En el món de la ràdio, ha desenvolupat la seva trajectòria a Cadena Ser i Ona FM. Des d'aquest estiu és el cap d'esports de la Cadena Ser a Catalunya.

LLUÍS CANUT
Periodista

Periodista esportiu d'una àmplia trajectòria professional, cursada principalment a TV3. A la televisió pública catalana ha dirigit i presentat programes com *Basquetmania*, *Gol a Gol* i *L'Entorn*, a més de narrar, en els anys noranta, els partits de futbol i bàsquet. Format a Ràdio Barcelona, Canut també ha treballat i col·laborat en diversos mitjans de premsa escrita, televisió i ràdio.

MIGUELI

Etern Tarzán

Miguel Bernardo Bianquetti va debutar amb el Barça el 18 de novembre del 1973, era la jornada 11 de la Lliga i, aprofitant la setmana del permís de jura de bandera del servei militar, Marinus Michels el va fer jugar de titular a La Romareda. En acabar el partit, una parella de la policia militar es va personar al vestidor per arrestar-lo perquè havia abandonat la regió militar andalusa sense el permís de l'autoritat corresponent. Migueli va ser fitxat aquell estiu procedent del Cadis, recomanat especialment per Domènec Balmanya. A l'equip gaditá havia format parella d'espigats centrals amb Andrés, un futbolista que la temporada anterior va ser contractat pel Reial Madrid, on va passar amb més pena que glòria, tot el contrari del que succeiria amb Migueli al Barça, que va encertar plenament amb la seva elecció.

Després d'aquell primer partit contra el Saragossa, Migueli no tornaria a vestir de blaugrana fins al cap d'un any, quan, complerts els seus deures militars, va reaparèixer en un amistós contra el Duisburg, en la presentació de Mario Marinho. L'actuació de Migueli va eclipsar totalment la de l'internacional brasiler i, a partir d'aquell partit, es va convertir en un titular fix per a Michels, que el va començar alinear de migcampista amb el dorsal 8. Gràcies a la seva esplèndida condició física i a una més que acceptable sortida amb la pilota, que aniria millorant amb el pas dels anys, Migueli es va convertir en un central de referència que marcaria tota una època, esdevenint tot un exemple d'entrega i punt d'honor. Gestos com ara jugar infiltrat amb una luxació de clavícula en la inoblidable final de la Recopa de Basilea, o sortir amb la samarreta plena de sang del camp de l'Aston Villa, explica del que era capaç Migueli per defensar els colors del Barça.

Però l'enorme coratge que demostrava en els terrenys de joc contrasta amb el pànic que Migueli tenia als avions, convertint cada vol amb l'equip en un autèntic viacrucis per al de Ceuta. Per no parlar de la por que li ocasionaven les injeccions, de les quals fugia a cada revisió mèdica. Tan impulsiu sobre la gespa, com hermètic fora dels terrenys de joc, Migueli s'emportarà a la tomba el secret dels motius reals perquè Uddo Lattek el va relegar sorprenentment una temporada sencera a la suplència, fins que la seva presència es va fer imprescindible en la final de la Recopa del 82 contra l'Standard de Lieja per marcar el gegant suec Wendt. Acabat el partit, Migueli va marxar de la celebració col·lectiva per refugiar-se en la intimitat del vestidor, sense esperar a presenciar l'entrega del trofeu de campions.

Durant més de 20 anys la seva marca de 549 partits oficials amb el Barça s'ha mantingut inabastable. Però els rècords hi són perquè caiguin algun dia i qui millor que Xavi i Puyol per destronar el *Tarzán* del seu regne.

JOAN JOSEP PALLÀS
Periodista

Redactor en cap del diari *Mundo Deportivo*. Des de la irrupció de Carles Puyol al primer equip, Joanjo Pallàs ha seguit de ben a prop la trajectòria del defensa català al Barça.

CARLES PUYOL

Perseverar té premi

Cultura de l'esforç. Expressió de moda que, de tant que es fa servir, corre el risc de caure en la banalització. Què es pot fer per evitar-la? Doncs parlar una estona d'en Puyol i retornar-li tota la dimensió al terme. Ell és l'exemple del futbolista que, entre les dues vies que condueixen cap al futbol d'elit, perseverança o talent innat, va escollir, per nassos, la primera.

Tot va començar al poble. De petit, jugués on jugués, s'ho prenia tot a la tremenda. Més tard va saber canalitzar aquesta emotivitat convertint-la en passió més o menys controlada, quan jugava a l'equip de la Pobla. Allà era el rei, tot i ser el més jovenet, i conjuntament amb el seu germà Putxi es van fer un fart de marcar gols de tots colors. Eren tan bons que Ramon Sostres, advocat, veí de la Pobla però resident a Barcelona i amic d'en Josep, pare dels dos figures i pagès i treballador infatigable, els va proposar de fer una prova al Barça. El Carles, amb 16 anys, inicià llavors pel seu compte (oi que parlàvem de la cultura de l'esforç?) una pretemporada d'un mes i mig per preparar el viatge a la gran ciutat. Va cridar el seu entrenador, el Mauri, i van improvisar com van poder: pujades i baixades a les escales de la graderia del camp municipal, mitges plenes de sorra que feien de pilotes medicinals, palers de l'obra per fer exercici... A les nou cap a l'institut i l'endemà, sant tornem-hi. Després d'un mes de proves, cap a la Masia, doncs. A partir d'aquí, la història és coneguda per tots, fins a arribar al primer equip de la mà de Van Gaal.

Pel mig, un camí personal ple de sots, algun de tan profund que va estar a punt de fer-li pensar a tocar el dos. En poc temps se li va morir el pare mentre treballava i amb l'Agnès, la nòvia de tota la vida, també ho van deixar. Allò, lligat al patiment amb què vivia fins i tot les victòries de l'equip, va estar a punt de fer-lo marxar, de buscar un altre ambient on renovar-se mentalment.

Què va passar perquè s'ho repensés? Primer de tot va decidir emportar-se cap a Barcelona el Javi, el seu millor amic de la Pobla (els seus són i seran sempre els seus), per ajudar-lo en el dia a dia. Després, va deixar-se encomanar d'energia positiva per un noi vitalista, optimista, que es pren el futbol amb seriositat però sense convertir-lo en una qüestió de vida o mort. En Gerard Piqué, un amic que l'ha rejovenit i amb el qual forma la millor parella de centrals del món en l'actualitat. Alliberat però mantenint-se fidel al seu principi inalterable (jugar i entrenar com si fos el darrer entrenament o el darrer partit de la seva vida), el Carles, que no és una persona gaire oberta als mitjans, ha trobat en les noves tecnologies una via per arribar a l'aficionat sense intermediaris. Web personal, Facebook, Twitter... De fet, en part gràcies a aquests mitjans, ens vam assabentar que torna a estar enamorat. Bé, parlem de la seva nova parella, la Malena, perquè d'enamorat ho ha estat sempre. D'una pilota.

El carnet de soci, més preuat que mai

La nova regulació de les altes de socis i el nou funcionament de les llistes d'espera d'abonaments al Camp Nou aporten més valor a la condició de soci

NOVES CONDICIONS PER SER SOCI

1 Ser familiars de primer i segon grau de socis adults del FC Barcelona.

Les relacions de parentiu acceptades són:

- entre pares i fills;
- entre avis i néts;
- entre matrimonis i parelles de fet (inscrits en el registre);
- entre germans i cunyats,
- entre sogres i gendres.

2 Nois i noies de fins a 14 anys (categories aleví i infantil). Aquests, però, no poden transmetre la condició de soci de manera ascendent.

3 Totes aquelles persones que havien estat socis del FC Barcelona, abans de l'1 de novembre del 2010, durant un període mínim de 2 anys consecutius.

Germán Parga - FCB

T Anna Segura

Durant la darrera campanya electoral a la presidència, la candidatura que encapçalava l'avui president Sandro Rosell va insistir reiteradament que el soci seria l'eix central sobre el qual giraria tot l'engranatge del Club. Calia reivindicar el seu rol i el seu protagonisme com a propietaris de l'Entitat.

Uns dies abans de l'Assemblea General de Compromissaris, que es va celebrar coincidint amb la visita del València al Camp Nou i que va suposar un rècord històric de participació, amb l'assistència de més de 1.200 socis compromissaris, el vicepresident responsable de l'Àrea Social, Jordi Cardoner, anunciava la posada en marxa de la nova regulació de les altes de socis. “Si volem que els socis puguin rebre més i millors serveis, hem de tenir un creixement sostenible; no podem créixer només quantitativament, cal fer-ho en serveis, atencions i contraprestacions”. S'iniciava, doncs, una nova etapa, amb uns nous requisits per donar-se d'alta com a soci i amb la voluntat de trobar un punt d'equilibri entre el nombre de socis i els seients del Camp Nou.

Així, des de principis de novembre, per ser nou soci cal ser familiar de primer o segon grau d'un altre soci adult, ser menor de 14 anys o bé haver estat soci durant dos anys consecutius com a mínim. El vicepresident Jordi Cardoner també va anunciar que està en estudi una opció, l'anomenada quarta via, que permetria accedir a la condició de soci a col·lectius que puguin demostrar fidelitat continuada cap al Club. Abans d'impulsar aquesta quarta via, però, es vol comprovar quina és l'evolució de la massa social un cop posada en marxa la nova regulació.

> ES BUSCA UN PUNT D'EQUILIBRI ENTRE SOCIS I SEIENTS AL CAMP NOU

LLISTA D'ESPERA D'ABONAMENTS

Socis en la llista d'espera actual
Fins al pròxim 28 de febrer han de renovar la seva inscripció fent acte de presència a l'Oficina d'Atenció al Barcelonista i així conservaran el seu ordre d'inscripció. La presència del soci titular serà imprescindible.

Noves sol·licituds
A partir d'ara, el període d'admissió de noves sol·licituds per a la llista d'espera d'abonaments a l'Estadi estarà obert tot l'any. Les condicions per incloure-s'hi seran:

- Ser soci del FC Barcelona en edat infantil o sènior
- Una antiguitat mínima de 2 anys com a soci
- Fer la inscripció de manera presencial a l'Oficina d'Atenció al Barcelonista
- Estar al corrent de pagament i no tenir suspesa la condició de soci

Renovació anual de les inscripcions
S'obrirà un període de temps, entre el 15 d'octubre i el 7 de gener de cada any, perquè tots els socis que formin part de la llista d'espera renovin la seva inscripció.

Noves condicions per als canvis d'abonament
Perquè tinguin prioritat els socis amb més antiguitat i aquells que formen part de la llista d'espera, a l'hora d'accedir a un nou abonament a través del canvi de titular, el Club exigeix noves condicions per permetre els canvis d'abonaments:

- Ser familiars de primer i segon grau
- Socis des de fa més de 5 anys o ja inclosos en la llista d'espera

Aquests nous requeriments també pretenen reduir el mercat paral·lel de comercialització dels abonaments. Una pràctica que permet adquirir un abonament en aquest mercat, fer-se soci i aconseguir els mateixos drets i millor posició a l'Estadi que altres socis que fa anys que esperen un abonament.

David Vilanova

Aquesta nova regulació també permetrà acabar amb pràctiques com ara el fet d'especular amb la condició de soci per aconseguir entrades per a les finals. Segons Jordi Cardoner, "hem pogut constatar que hi ha hagut persones que han arribat a ser i a no ser socis més de sis vegades".

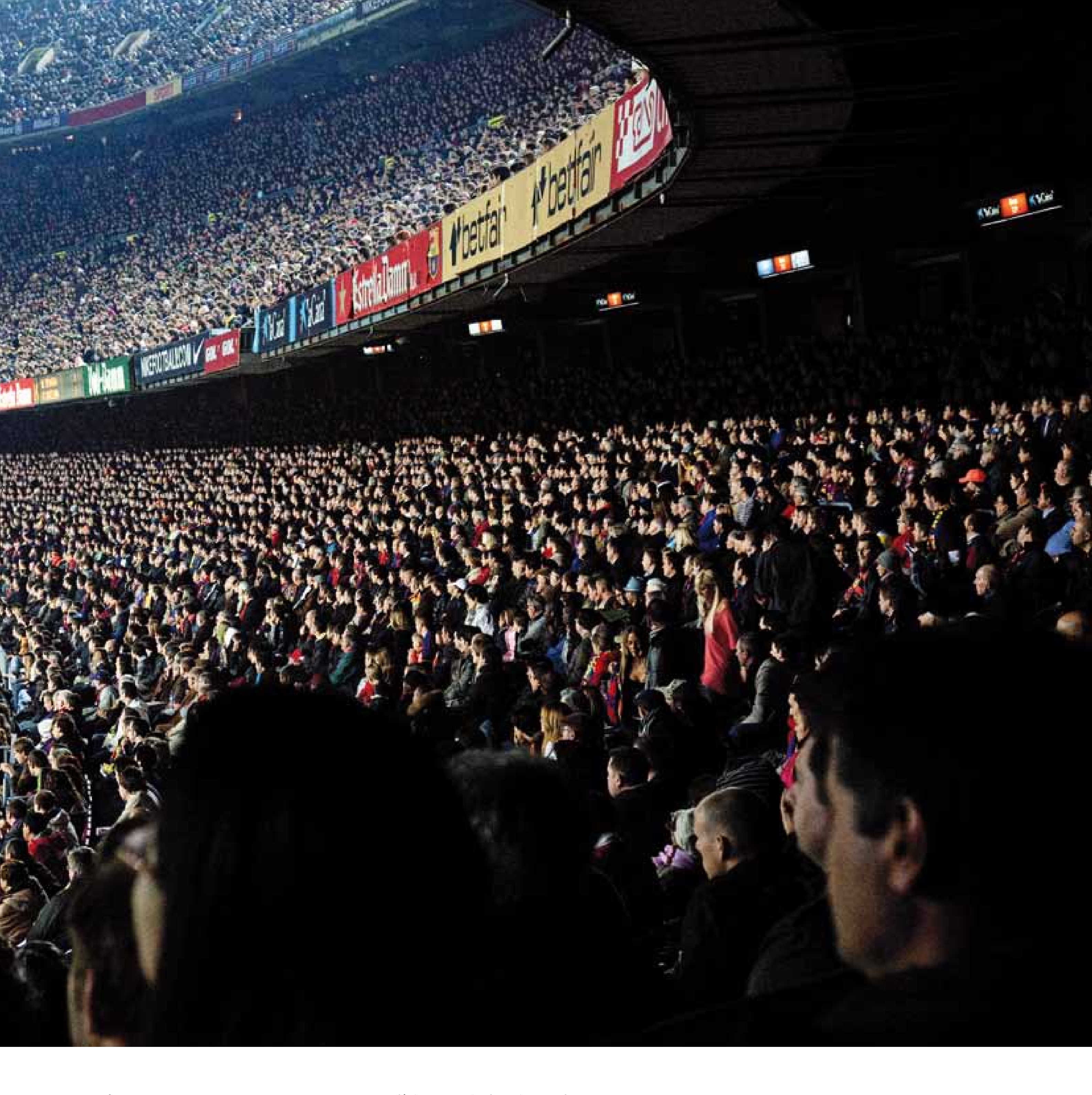
Nous criteris per a la llista d'espera
Un cop fixats els nous criteris per a les altes de soci, calia posar en marxa el nou funcionament de la llista d'espera d'abonaments al Camp Nou. Fins ara, els socis no tenien cap constància de formar part d'aquesta llista i el Club no actualitzava la llista de demandes.

Després d'un primer procés de filtre, la llista històrica d'espera va quedar integrada per 9.141 socis. Se'n van extreure socis difunts, socis que ja es van donar de baixa i socis que ja disposen d'abonament.

En els darrers set anys, s'han alliberat de mitjana unes 225 localitats del Camp Nou per temporada i s'han fet 10.000 canvis de seients, el 50% entre familiars i el 50% entre nous socis. Aquesta dinàmica donava una mitjana de 42 anys d'espera als socis que esperaven aconseguir abonament a l'Estadi.

> FINS ARA LA MITJANA D'ESPERA D'ABONAMENT ERA DE 42 ANYS

Amb aquest punt de partida s'ha fixat un període de temps, fins al pròxim 28 de febrer, durant el qual els socis que formen part d'aquesta llista han de renovar la seva inscripció fent acte de presència a l'Oficina d'Atenció al Barcelonista (OAB) per conservar el seu ordre d'inscripció.

La llista, sempre oberta

Una altra novetat és que el període d'admissió de noves sol·licituds per a la llista d'espera estarà obert tot l'any. Per ser inscrit caldrà ser soci del Club en edat infantil o sènior, tenir una antiguitat mínima de dos anys com a soci i fer la inscripció de manera presencial a l'OAB.

Per poder fer el manteniment i l'actualització de la llista, el soci interessat haurà de presentar-se personalment a l'OAB un cop l'any. S'obrirà un període de temps, entre el 15 d'octubre i el 7 de gener de cada any, perquè tots els socis que formin part de la llista d'espera renovin la seva inscripció i així es pugui evitar qualsevol possibilitat d'especulació o de frau.

L'objectiu a partir d'ara, segons el vicepresident Jordi Cardoner, és "vetllar per la transparència de la llista d'espera". I en aquesta línia, a partir de primers de març, un cop recollides totes les renovacions d'inscripció i les noves altes, cada soci podrà consultar la seva posició. Es podrà fer de manera individual, preservant el que s'estableix a la Llei de Protecció de Dades, a través del web del Club, www.fcbarcelona.cat, o des de la mateixa OAB.

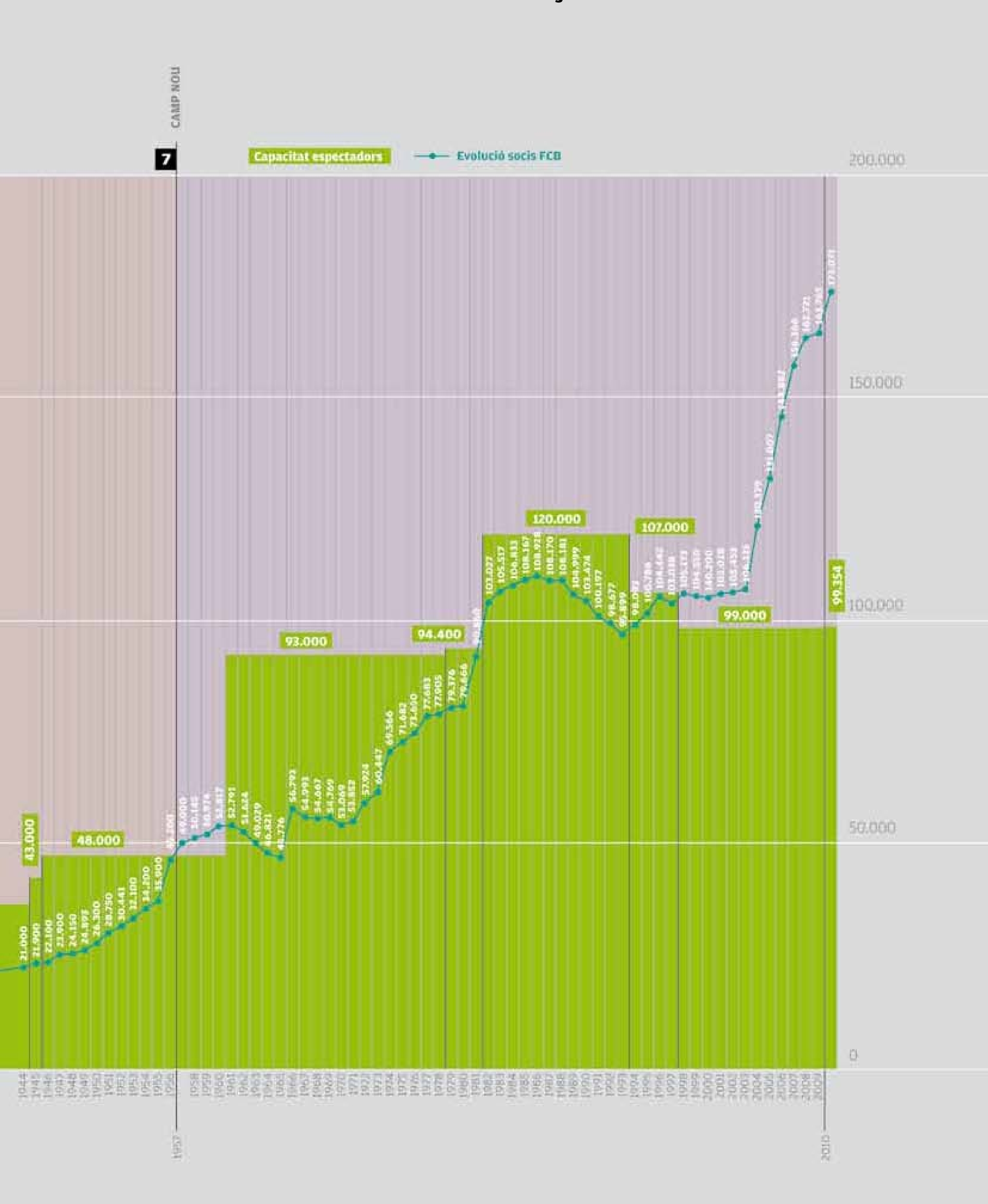
ELS SOCIS PODRAN COMPROVAR EL SEU LLOC A LA LLISTA D'ESPERA

Amb aquests nous requisits es pretén aconseguir un mecanisme actualitzat, transparent i accessible per als socis, que juntament amb la posada en marxa de la nova regulació d'altes de socis, permetrà aconseguir una millora en la gestió i en la disponibilitat d'abonaments entre els socis.

1
2
3
4
5
6
7
ANTIC VELÒDROM DE LA BONANOVA
HOTEL CASANOVAS
CARRETERA D'HORTA
CARRER DE MUNTANER
CARRER DE LA INDÚSTRIA
LES CORTS
1899
1900
1901
1902
1903
1904
1905
1906
1907
1908
1909
1910
1911
1912
1913
1914
1915
1916
1917
1918
1919
1920
1921
1922
1923
1924
1925
1926
1927
1928
1929
1930
1931
1932
1933
1934
1935
1936
1937
1938
1939
1940
1941
1942
1943
1.500
6.000
22.000
32.000
37.000
6.341
11.277
10.156
9.852
10.055
10.045
9.122
9.185
9.581
8.444
8.258
8.070
7.738
7.719
5.248
4.150
3.486
4.760
10.000
19.500

Evolució històrica comparativa entre la xifra de socis i la capacitat dels estadis del Barça

ENS HI DEIXEM LA PELL
"PUEDES SER UN ESPECTADOR MÁS
O ANIMAR CON TODAS TUS FUERZAS
Y CONVERTIRTE EN TITULAR.
TÚ ELIGES." LEO MESSI
PROPERS PARTITS AL CAMP NOU
2 GENER | Barça - Llevant UD
15-16 GENER | Barça - Màlaga CF
22-23 GENER | Barça - Racing
www.fcbarcelona.cat
Servicaixa
FNAC · Carrefour
902 1899 00
SOCIS
20%
DESCOMPTE
FCBARCELONA
més que un club
"la Caixa"
Estrella
TURKISH AIRLINES

Un viatge inoblidable

El llibre 'Barça. Estem fent història' és un recull fotogràfic de l'últim any de l'equip de Guardiola. Imatges inèdites d'un Barça per a la posteritat

T Roger Bogunyà F Miguel Ruiz - FCB

Sovint ens envaeix la sensació d'haver d'immortalitzar els millors moments de la nostra vida. Ens agrada recordar les alegries viscudes i poder-les repassar gràficament. Amb els èxits del FC Barcelona, aquesta és una tasca força més senzilla gràcies a llibres com *Barça. Estem fent història*, que inclou imatges inèdites del fotògraf oficial del FC Barcelona, Miguel Ruiz.

Aquest nou llibre és un viatge cronològic del Barça de la temporada 2009/10. D'un Barça que continua fent història. Té com a punt de partida els títols assolits l'agost del 2009 a les dues Supercopes, la d'Espanya i la d'Europa, avantsales del colofó final a un any immillorable: Abu Dhabi. Allà, els gols al límit del temps de Pedro i Messi capgiren una final disputadíssima contra l'Estudiantes de La Plata argentí i atorguen al Club el primer Mundial de Clubs de la seva història. Allà, el Barça es fa etern: passa a ser l'equip de les Sis Copes. El trajecte d'aquesta publicació continua amb el cruel adéu a les semifinals de la Lliga de Campions contra l'Inter, la celebració de la Lliga dels 99 punts i la consecució d'una nova Supercopa d'Espanya, el vuitè títol en tres temporades amb Josep Guardiola a la banqueta del Camp Nou.

Barça. Estem fent història permet reviure les grans fites d'aquest equip irrepetible. És un viatge d'emocions fortes: les fotografies inèdites i personals dels jugadors del FC Barcelona són un reflex dels moments viscuts durant tot un any al vestidor del primer equip. "El llibre no seria possible sense la

Títol *Barça. Estem fent història*
Fotografies Miguel Ruiz
Text Raül Llimós
Pàgines 204
Format 22,5 x 22,5 cm
PVP (amb IVA) 39 euros
Enquadernació Tapa dura amb sobrecoberta
ISBN 978-84-15002-40-6
Edició trilingüe català, castellà i anglès
Coedició Futbol Club Barcelona i Angle Editorial
Llibre oficial del Futbol Club Barcelona

voluntat i confiança dels jugadors. De fet, van ser ells qui van proposar-me la idea de fer una cosa així", confessa el fotògraf Miguel Ruiz. Alegria, passió, tristor, il·lusió, emoció i compromís es barregen en les 204 pàgines d'una publicació que compta també amb petits textos del periodista Raül Llimós i amb diferents frases pronunciades en el seu dia per jugadors i tècnics blaugrana.

Amb aquest format, és difícil oblidar els quatre enfrontaments de la temporada contra l'Inter de Mourinho a la Champions, les dues victòries contra el Madrid a la Lliga o les brillants golejades a Europa contra l'Stuttgart o l'Arsenal, així com els dos duels a Abu Dhabi. De la mateixa manera, ens ve al cap la recta final de Lliga que tants cors van patir, amb els duels a domicili contra l'Espanyol, el Vila-real i, sobretot, el Sevilla. Afortunadament, l'últim record de la temporada és el més maco de tots: el 4-0 al Valladolid que suposa la vintena Lliga de la història del Club. En Miguel Ruiz té clar amb quin d'aquests moments es queda: "Abu Dhabi suposa la culminació a una gran temporada que no es repetirà mai més. L'emoció va ser màxima".

Més enllà dels terrenys de joc

Com l'exitós *Barça. El millor any de la nostra vida*, que repassava fotogràficament la temporada del triplet, aquesta obra de gran format s'allunya de les imatges més vistes per tothom. Evidentment hi són les jugades més projectades i els gols més recordats. Hi ha com a mínim una fotografia de cada partit de la temporada. Però el llibre se centra sobretot en el que no es veu més enllà de les portes del vestidor, en aquelles imatges que no són conegudes pel gran públic. "El que vull que transmetin és naturalitat. Encara que sigui un vestidor amb els millors jugadors del món, en realitat el formen 46 persones que són com tothom. Crec que les imatges que apareixen donen a entendre perfectament el que passa dins del vestidor", declara el fotògraf autor del llibre. És una visió des de dins, exclusiva, a través de fotografies inèdites. Què pot explicar millor l'eufòria que es viu al primer equip tot just haver-se proclamat campió de Lliga al Camp Nou que una imatge del vestidor blaugrana instants després del xiulet final? Què feien els jugadors en aquell moment? La resposta és ballar.

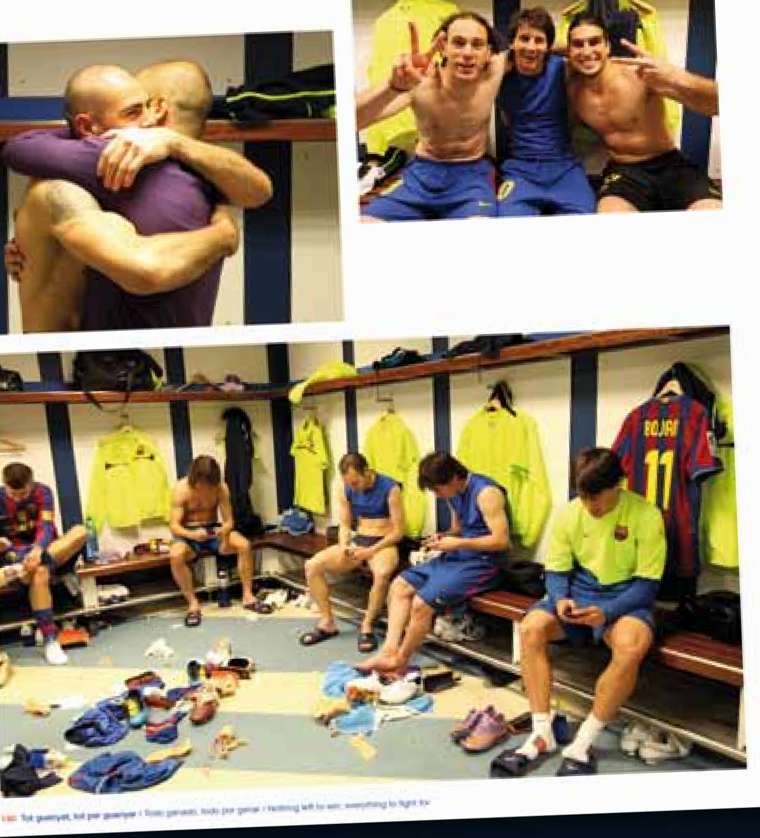
Però els 90 minuts que duren els compro-

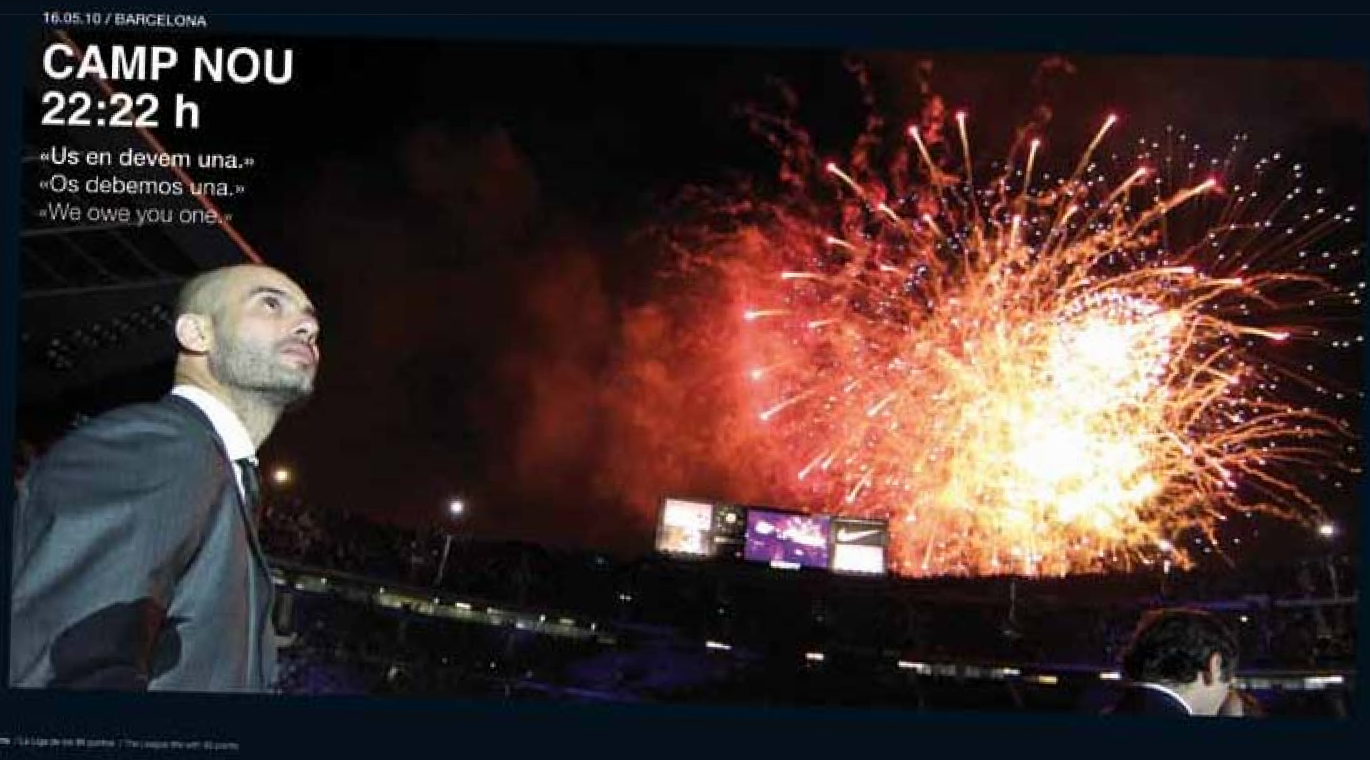

ELS JUGADORS JA EL TENEN

Els que ja han repassat totes les pàgines d'aquest *Barça. Estem fent història* són els mateixos protagonistes del llibre. Cadascun dels integrants de la plantilla del primer equip del FC Barcelona va rebre a finals de novembre un exemplar per poder recordar els moments més importants de l'últim any a Can Barça.

misos i les posteriors celebracions no ho són tot en el dia a dia dels jugadors del Barça i el llibre recull també aquesta realitat. Se'ls veu en els desplaçaments, en les concentracions als hotels, en les xerrades tècniques abans dels partits, fent feina al gimnàs, esmorzant a la Ciutat Esportiva Joan Gamper... Villa, Adriano i Mascherano, els tres fitxatges d'aquest estiu, també tenen els seus minuts de glòria a *Barça. Estem fent història*, així com alguna de les cares que ja no hi són, com la de Ronaldinho, gran protagonista en la darrera edició del Gamper.

El llibre, en definitiva, és un viatge visual ple de sensacions a través de tota la temporada posterior al triplet i part de la següent, període en què l'equip engrandeix una mica més la seva llegenda amb cinc nous títols. És el viatge que repetiríem una vegada i una altra. Ara és possible fer-ho.

Darrere els ulls de Pete Mickeal

Mickeal és un dels líders del Regal Barça. El nord-americà té en la constància la seva millor virtut. La seva mirada penetrant i felina, però, no esborra el patiment passat

Àlex Caparrós - FCB

Rodolfo Molina - Euroleague

L'estrella dels Lakers, Kobe Bryant, tracta de superar l'enganxós marcatge de Pete Mickeal el 7 d'octubre passat al Palau Sant Jordi.

T Carles Cascante

Se'l considera, actualment, el millor '3' d'Europa. Però per arribar a aquest estatus, aquest nord-americà, nascut ara fa 32 anys a Rock Island (Illinois), ha dibuixat una trajectòria dilatada; ha treballat molt, ha hagut de jugar en nombrosos països des que va marxar dels Estats Units (Filipines, Grècia, Rússia, Corea i Espanya) i ha crescut gràcies a la cultura de l'esforç, a la del treball i a la de la persistència.

El 7 d'octubre passat, a més, milions d'espectadors d'arreu del món van descobrir que més enllà de les fronteres NBA hi ha jugadors d'un enorme talent, jugadors forjats a si mateixos. Jugadors nord-americans que, per diverses circumstàncies, van haver de buscar-se la vida lluny dels seus. És el cas de Pete Mickeal, que davant els campions del món, com s'anomenen a si mateixos els Lakers de Los Angeles, va donar una lliçó de competitivitat i de com jugar de tu a tu amb les estrelles més rutilants de l'NBA.

Però Mickeal és molt més que un bon partit. La seva vida amaga molta lluita interna, tristors, decepcions i una ràbia continguda que l'ha sabut canalitzar i dominar fent una cosa que l'apassiona: jugar al bàsquet. Però per a això no ha estat sol. En Pete sap que sense l'ajuda dels seus no se n'hauria sortit. Pèrdues irreparables, lesions traumàtiques i el fet d'haver-se d'allunyar de la família han marcat el caràcter d'un guanyador que amb 32 anys ha trobat a Barcelona i en la seva parella, l'estabilitat que sempre ha buscat.

> "ÉS DIFÍCIL DE DIR. EL PAPER DE LA FAMÍLIA EN LA MEVA VIDA, NO TÉ PREU."

Una dura infantesa

El jugador del Regal Barça recorda amb emoció continguda com va ser la seva infantesa. Rodejat de "males influències", com ell mateix admet, Mickeal explica que va haver de triar entre dos camins i, per sort, va triar el bo: "Drogues, delinqüència, assassinats... Pots triar dos camins... Seguir per aquest, que no és gens bo, o buscar la teva pròpia identitat, sense deixar-te influenciar."

Per això van ser cabdals la figura del seu germà i del seu amic David. "Quan ets jove, no és fàcil triar el camí correcte. La gent que t'envolta mou diners amb molta facilitat. Almenys era el meu cas", explica l'aler barcelonista. Molts dels que llavors eren els seus

DSQUARED2.COM

Carles Cascante

Mickeal, minuts abans de començar un entrenament, estirant al pavelló d'Encamp (Andorra).

amics van acabar a la presó per culpa de les males influències. Per això el seu germà i en David van ser tan importants en la seva etapa de formació com a persona: "Ells van ser molt estrictes amb mi. El meu germà em va fer de pare i vaig començar a caminar pel camí correcte. El primer era la meva educació com a persona i, després, el bàsquet, mentre que en David va ser clau a l'hora de prendre la decisió de dedicar-me professionalment al món del bàsquet."

Mickeal és un professional. El bàsquet és el que li dóna el menjar i mantenir un bon estatus, però sap que només és una feina. Així ho recorda quan parla del que li ha ensenyat la seva família, un dels pilars de la seva vida: "Quan guanyes títols i diners tothom enveja la teva situació, però sempre hi ha moments durs en la teva vida. No tot és bàsquet i la família sempre és al teu costat. Això és el que ells m'han ensenyat. Si no saps viure la vida d'aquesta manera, millor torna cap a casa. És difícil definir el paper de la família en la meva vida, perquè no té preu."

"NO COMPETIM AMB EL FUTBOL, PERÒ TAMBÉ SENTIM EL PES DE L'ESCUT"

La lesió que li va marcar la carrera

Amb 22 anys, Mickeal començava una nova etapa en el món del bàsquet. Deixava la Universitat de Cincinnati, entrava al draft de l'NBA i s'obrien les portes del professionalisme. Va ser escollit amb el número 58 pels Dallas Mavericks. Finalment, però, acabaria signant com a agent lliure pels New York Knicks, un dels històrics de la Lliga professional nord-americana. Una etapa, la de la ciutat dels gratacels, marcada per una greu lesió i per grans experiències.

Mickeal diu sense vacil·lar que va ser la millor etapa de la seva vida. Malgrat no jugar per culpa d'una ruptura del tendó d'Aquil·les, la seves vivències al costat de grans jugadors com Larry Johnson o Latrell Sprewell el van fer créixer de cop: "Era una lesió molt complexa. Acabava de sortir de la Universitat. A mi em feia una il·lusió boja poder debutar a l'NBA i em vaig trobar amb la pitjor de les notícies. Va ser durant un entrenament. No em podia moure, m'havia trencat el tendó d'Aquil·les. Malgrat que va ser duríssim, allò va marcar un abans i un després en la meva carrera i jo hi vaig saber trobar la part positiva. Em va ajudar a creure molt més en mi mateix."

La pressió de guanyar

10 anys després, Mickeal juga al millor club d'Europa, al vigent campió de l'Eurolliga. El Regal Barça i la ciutat de Barcelona han captivat un guanyador que se sent com si dugués un vestit a mida: "És més que un club! Valoro molt el fet de jugar per una entitat com el Barça. Tot el que genera aquesta institució és molt gran i em sento molt orgullós de formar-ne part. Abans vaig ser a Vitòria i no es pot comparar. La pressió que hi ha aquí per aconseguir títols, per guanyar és molt gran, però m'encanta! I ja no parlem de l'equip de futbol, que són els millors! Sabem que no estem competint amb l'equip de futbol, però també sentim el pes de l'escut i coneixem quina és la pressió per aconseguir cada triomf."

"AQUÍ PUC FER VIDA NORMAL I ÉS EL QUE MÉS M'AGRADA D'AQUESTA CIUTAT"

Pel que fa a la ciutat, el nord-americà la considera la millor d'Europa: "Als meus amics els encanta, també. Quan puc, a més, m'agrada sortir amb la barca d'algun amic. Ja sabeu que m'agrada la pesca i el mar em dóna una calma que m'encanta. Només pensar que a 15 minuts de casa meva tinc el mar em relaxa i em fa sentir viu. No trobo res a faltar dels Estats Units. Aquí puc dur una vida molt normal i aquest és el gran què d'aquesta ciutat per mi. En altres ciutats això no em passava i, en canvi, aquí cada cop que em llevo al matí em sento bé." Per molts anys.

EL TEST RÀPID

Europa "He après molt del continent europeu. Porto molts anys aquí i he pogut aprendre diferents cultures, maneres de viure, llengües i en el cas de les Lligues, he pogut comprovar com en cadascuna de les lligues en què he jugat tothom enfoca la manera de guanyar amb una mentalitat diferent."

NBA "Casa meva. La veritat és que no penso en Kobe Bryant o Lebron James, penso en la meva família, en els meus amics."

Navarro i Ricky "Els reis de Catalunya! Són dos grans jugadors, però el que més admiro d'ells és que juguen a casa i pels seus i això no té preu. Ser d'una ciutat i jugar al teu club ha de ser una sensació indescriptible. Un ho ha fet tot i ho ha guanyat tot, i l'altre té un futur prometedor i potser quan torni de l'NBA continuarà fent història aquí."

Boniface Ndong "Per ser-te honest quan penso en ell no penso en el bàsquet, penso en la persona que és. En aquests tres anys aquí m'ha ensenyat tantes coses de com és ell, de la importància que dóna a la seva família i de com m'ha fet sentir de còmode amb els seus. M'enorgulleixo de ser part de la seva vida."

Xavi Pascual "El millor tècnic d'Europa. Sense cap mena de dubte. Sé què vol de mi des del primer moment. Hem tingut sempre una gran connexió."

“Messi és un fet històric que vivim amb naturalitat”

F Miguel Ruiz - FCB

S'alimenta de paraules. Des del seu seient del Gol Sud veu el món en verticals i horitzontals. En caselles blanques i negres. És seguidor de la filosofia del "persistirem"

T **Marc Parramon**

Diuen que és un home que es pren la vida amb *filologia*... Tan atrapat el tenen les paraules?
El luxe és que visc de jugar amb les paraules i sempre m'han fascinat, no només perquè serveixen per comunicar, sinó també perquè són la meva matèria primera. Les paraules per a mi són com la pilota per a un futbolista.

I el Barça, com se'l pren?
Amb passió i amb molt d'optimisme. No sóc, malgrat la meva generació, un culer derrotista. Em sento molt identificat amb aquesta nova generació de barcelonistes que estan acostumats a guanyar-ho tot.

Quins són els seus referents de l'imaginari col·lectiu culer?
Per edat, l'equip a què va arribar Johan Cruyff com a jugador. Rexach, Asensi, Marcial... Però no sóc gens mitòman, m'agrada la situació d'ara, en què tenim cracs però valorem molt el bloc. Com també vaig gaudir molt en bloc el Dream Team.

El 2006 va dedicar un article al davanter blaugrana dels 50, Jordi Vila, exclòs per Serrat del vers de la famosa cançó *Temps era temps*.
Resulta que vaig anar a Menorca a fer una conferència i vaig visitar la biblioteca de Ciutadella. Allà vaig conèixer el bibliotecari, que curiosament era el fill de l'exdavanter blaugrana Jordi Vila. I em va explicar que el seu pare estava desesperat perquè ell era titular d'aquella davantera i en Serrat el va excloure del vers. Em va dir que el seu pare sempre ho explica i la gent no el creu... Fins i tot vaig conèixer personalment el senyor Vila i li vaig demanar si havia parlat amb en Serrat d'aquest tema. I em va dir que sí, però que li havia dit que pel vers necessitava un cognom de tres síl·labes..., i li anava millor Moreno. Uns dies després d'escriure l'article, vaig rebre un *mail* d'un lector que em recordava, per a més inri, que Moreno no era el cognom del jugador sinó un àlies, ell es deia Tomás Hernández.

Messi té un cognom més internacional i també li va dedicar dos articles el 2010 a *La Vanguardia*. Va recopilar 600 adjectius per qualificar el joc de l'argentí. Aviat se li acabaran.
599 ja els ha exhaurit! Va començar a córrer la veu que Messi era inqualificable i vaig pensar que això m'ho havia de mirar. Vaig buscar sinònims d'adjectius tant en castellà com en català; volia fer una columna però em va donar per dues! El que volia dir és que Messi té molt de futur i que no pari, perquè ja li trobarem més adjectius per qualificar-lo.

Els seus registres aquesta temporada són esfereïdors.
Tinc la sensació que estem vivint un fet sobre el que la història en parlarà molt i l'estem vivint amb naturalitat; i ell també! Fa uns anys que està en progressió constant i la cosa va a més i la seva ratxa crec que se sostindrà, Messi és un home sostenible! (riu).

Va anar a Basilea i a Sevilla, des de llavors no ha tornat a cap final europea...
L'any passat pensava anar a Madrid..., però les últimes finals les he viscudes al Foment Hortenc, amb una pantalla gegant, amb trescentes persones i t'asseguro que he après a gaudir-les així i ara no et sabria dir si ho canviaria gaire.

La reescriptura és un mal necessari dels escriptors. Si Guardiola fos col·lega seu, reescriuria fins al dolor.
Clarament. Ell fa una cosa molt semblant a escriure una novel·la, que és planificar partits. I això es fa amb una voluntat creativa i alhora amb un punt d'atzar. Com quan escric una novel·la, que creo uns personatges –l'entrenador crea uns patrons de joc- però després la pròpia història i els personatges –el partit i els jugadors- et poden presentar problemes que no havies sospitat i els has de resoldre.

Improvisi'm una definició enginyosa per a la paraula *guardiola* que no hagi utilitzat abans.
N'he fet servir moltes! Podríem dir: "Serveix per estalviar tensions als jugadors".

Si el Barça perd, lliura més tard el mot encreuat del dia següent?
No, perquè els faig de set en set i procuro que el dia que m'hi poso no em coincideixi amb un partit. La derrota m'afecta emocionalment com a tothom, però sóc molt més

culer en l'eufòria. De fet, l'última vegada que vam guanyar la Lliga vaig convèncer les 300 persones que érem al Foment perquè anéssim a celebrar-ho a la rèplica que tenim a Horta de la Font de Canaletes, a la plaça Santes Creus. I vull consolidar aquesta tradició al barri.

El barcelonisme passa de generació en generació. Per desgràcia, vostè ha sobreviscut el seu fill. Com va viure la passió pel Barça amb el Lluís, que patia paràlisi cerebral?
El 2 de maig del 2009, el dia del Madrid-Barça del 2 a 6, és un dia inoblidable per a tots els culers, però, per a mi, de manera especial. Érem al País Valencià presentant el llibre *Quiet* en un poble que es diu l'Olleria. Primer vam haver d'avançar l'hora de l'acte perquè coincidia amb l'hora del partit, i això, no podia ser... (riu). Després vam anar tots a la Penya Blaugrana del poble a veure el partit. Érem en un bar sorollós ple de valencians culers. En Lluís tenia una percepció baixa i recordo agafar-lo i agitar-lo, un gol rere l'altre, i el tio al·lucinava.

Esdeveniments com el 2 a 6 han de ser inspiradors per a un home com vostè, no?
Un mes més tard, fent una conferència a Madrid amb uns executius de comunicació, els vaig dir el següent: *"Hoy practicaremos un juego de palabras subversivo e interactivo. Simplemente tendrán ustedes que conjugar el verbo endosar en subjuntivo"*. Tots se'm van quedar mirant amb cara estranya i els vaig dir: *"Es muy sencillo. Miren: que yo endose, que tú endoses..."*. A poc a poc s'hi van anar sumant tots, en veu alta, fins a arribar a *"que vosotros endoséis"*. I els vaig engegar: *"Concretamente, en 2-6"*. Llavors hi va haver un silenci i unes tímides rialles. Els vaig aclarir: *"¿Ven lo subversivo del tema...?"*.

El Barça ha generat molta producció literària de no ficció, i en els últims anys s'han publicat diverses novel·les que tenen com a decorat els esdeveniments del Club. Què li sembla com a argument literari?
És una arma de doble tall. D'una banda és molt potent perquè és un hàbitat ideal per situar qualsevol ficció. I, alhora, si no ho fas molt bé també és un perill perquè t'acostes a una cosa molt refulgent i no t'has de creure que amb allò ja n'hi ha prou per fer una novel·la.

Som davant del Barça amb més jugadors del planter al primer equip de la història. En quin grau ha ajudat aquest fet a assolir els èxits recents?
Ha estat cabdal. Quan vaig al camp i abans de començar un partit, en l'escalfament, els jugadors s'abracen i fan pinya, he notat que el públic que arriba a l'estadi els aplaudeix. Aquesta pinya la dóna la continuïtat en el temps d'uns jugadors que s'han format junts. I crec que això és l'única clau possible per

"NO SÓC, MALGRAT LA MEVA GENERACIÓ, UN CULER DERROTISTA. EM SENTO MOLT IDENTIFICAT AMB AQUESTA NOVA GENERACIÓ DE BARCELONISTES QUE ESTAN ACOSTUMATS A GUANYAR-HO TOT"

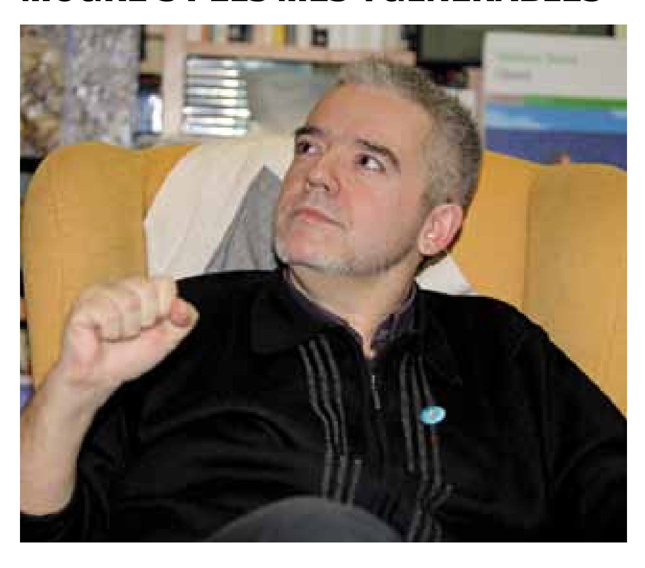
"EL FUTBOL BASE CREC QUE ÉS L'ÚNICA CLAU POSSIBLE PER PODER SOSTENIR UN GRAU D'EXCEL·LÈNCIA TAN ALT. ELS ÈXITS SÓN LA PROVA D'UNA POLÍTICA QUE TOTHOM MIRA DE COPIAR"

poder sostenir un grau d'excel·lència tan alt. Aquests èxits són la prova d'una política que tothom mira de copiar.

Quan es publiqui aquesta entrevista tot just hauran tingut lloc els esdeveniments polític i futbolístic més importants de l'any. Independentment del resultat, com creu que marcaran cadascun d'aquests el futur en els seus àmbits respectius?
El resultat del Barça-Madrid pot marcar l'esdevenir de la Lliga, però és, evidentment, menys transcendent que unes eleccions. El resultat del clàssic és reformable perquè estem en el campionat de la regularitat i la confiança en l'equip és plena. En canvi, el cas de les eleccions és diferent. Venim d'una situació de progressiu deteriorament de la confiança en les institucions democràtiques. La mal dita transició ha fet cau i net i aquestes eleccions han de determinar des de quina posició es comença a preparar la nova estratègia de les relacions entre Catalunya i Espanya.

En qualsevol cas, l'alineació del Barça per al clàssic haurà estat el mot encreuat perfecte...
Sí (riu). Sobretot, en verticals, perquè m'agrada que anem de cara a barraca.

MOURE'S PELS MÉS VULNERABLES

L'any 2008 Màrius Serra va escriure el llibre *Quiet*, un reculll d'anècdotes i històries viscudes amb el seu fill Lluís, que patia una paràlisi cerebral. En Lluís va morir l'any 2009 i en Màrius no va voler oblidar tots aquells que tenen aquesta malaltia. Llavors va inventar-se el moviment *Mou-te pels quiets*. "Vaig voler retornar el que m'havien donat els professionals que havien atès el meu fill. Vaig pensar de fer un concert benèfic, tothom a qui vaig trucar em va dir que sí i vam omplir l'Auditori. Recentment hem fet una subhasta solidària i això continuarà", assegura.

HERETAT
Segura Viudas

UBICADA AL FÈRTIL ENCLAVAMENT DEL PENEDÈS, HI TROBEM L'HERETAT SEGURA VIUDAS.

Entre dos petits rius, l'Ànoia i el Riudebitlles, s'hi estenen les cent vuitanta hectàrees de terres calcàries, permeables i amb bona retentiva, situades a una altura entre 150 i 500 metres. Una terra protegida per les muntanyes de Montserrat i influïda per la brisa del Mediterrani on els ceps creixen forts i sans, sense que els calgui cap mena de suport. Així ho demostra el fet que, en aquesta regió, s'hi ha elaborat vi des d'abans de l'arribada dels romans, cosa que la converteix en una de les àrees vinícoles més antigues de l'oest del Mediterrani. Fruit d'aquesta tradició de conreu de la vinya, el 1969 neix la marca Segura Viudas, actualment una de les marques espanyoles més premiades en tasts nacionals i internacionals. I, segurament, la que encarna millor l'esperit dels ceps, la pluja, el vent i el sol del Penedès.

EL MOMENT
Panoràmica espectacular d'una nit memorable, amb el mosaic del Camp Nou previ al 5-0. F Germán Parga - FCB

SÓC
MEGA
CULE
Jordi Balsells
13 anys
Barri de Sants
"Cada cop que juga el Barça
em poso la samarreta oficial".
FCB
WWW.
SOC
MEGA
CULE
.CAT
FCB
MEGASTORE
CAMP NOU

T **Xavier Catalán** **F** **Miguel Ruiz i Àlex Caparrós - FCB**

Acord amb el PSV per al traspàs d'Afellay

El PSV Eindhoven i el FC Barcelona van arribar a un acord per al traspàs del jugador Ibrahim Afellay al conjunt blaugrana. Un cop s'arribi al compromís amb el jugador, la seva inscripció es farà efectiva al gener del 2011, coincidint amb l'obertura del mercat d'hivern. Aquest holandès de 24 anys format a l'USV Elinwijk i d'origen marroquí és una de les joves realitats del futbol *oranje*. Tot i la seva joventut, des de fa unes temporades és un dels líders del PSV, amb què va debutar el 2003. Els dos principals motius del seu fitxatge van ser, d'una banda, aprofitar una oportunitat única al mercat, i de l'altra, perquè cap dels jugadors del Barça B tenia el seu perfil.

Victòria històrica davant els Lakers

El Regal FC Barcelona va derrotar Los Angeles Lakers per 92-88 en un partit disputat en un Palau Sant Jordi ple a vessar. Els actuals campions de la Lliga Europea i de l'NBA van oferir un gran espectable. Després de tres quarts força igualats, l'equip de Xavi Pascual, més rodat que el seu rival, va decidir el partit en els últims minuts. Pete Mickeal, autor de 26 punts i nomenat MVP del partit i Juan Carlos Navarro, amb 25 punts, van ser els màxims anotadors blaugrana. En el conjunt americà, l'exbarcelonista Pau Gasol va ser el jugador més destacat amb 25 punts. Dos dies abans del partit, el mític jugador dels anys 80 James A. Worthy va donar al Museu una samarreta dels Lakers signada per Gasol.

Alusport, nou patrocinador del futbol sala

Alusport és el nou patrocinador principal de la secció de futbol sala del FC Barcelona. Fruit d'aquest acord entre el Club i l'empresa catalana Alucan Entec, que té una durada d'una temporada amb opció a una altra, el nom del primer equip de futbol sala és FC Barcelona Alusport i les samarretes incorporen la marca Alusport Bottles. Aquesta marca és el nom de les noves ampolles que surten al mercat destinades al sector esportiu. Són envasos d'alta qualitat, tenen un disseny ergonòmic i estan fabricats en alumini monobloc.

Reconeixement al Barça de les Cinc Copes

Abans de l'inici del partit de Lliga davant el Mallorca, el FC Barcelona va fer un homenatge al Barça de les Cinc Copes. Els exjugadors Biosca, Ramallets, Seguer, Vila, Aloy i Basora, a més de la vídua i els fills d'Eduard Manchón, mort tres dies abans, van rebre una placa commemorativa per part del president Rosell a l'avantllotja de l'estadi. Posteriorment, tots ells van rebre una emotiva ovació per part del públic assistent al Camp Nou.

INAUGURACIÓ DE L'OFICINA D'ATENCIÓ AL PENYISTA

El president Sandro Rosell i el vicepresident de l'Àrea Social, Jordi Cardoner, van inaugurar aquesta oficina, ubicada al Camp Nou, que dóna atenció i servei als penyistes. Està oberta de dilluns a divendres de 9 del matí a 9 del vespre. I els dies de partit, dues hores abans del compromís.

LA FUNDACIÓ PRACTICA 'JOC NET' A COLÒMBIA

La Fundació FC Barcelona i l'UNHCR/ACNUR van desplegar el programa *Joc net* amb la comunitat de desplaçats interns colombians de la província d'Arauca. L'objectiu és el foment de valors a través de l'esport.

REUNIÓ DE TREBALL AMB LA USAP

Les juntes directives del FC Barcelona i la USAP es van reunir a les instal·lacions del Camp Nou per avançar els projectes comuns en el marc de l'acord establert al setembre entre les dues entitats.

PREMI AL DEPARTAMENT DE PROTOCOL

L'equip del Departament de Protocol i Relacions Institucionals del Barça va rebre el Premi ACPRI que el reconeix com un dels millors ambaixadors que ajuden a la promoció i defensa del protocol.

REFERENTS EN LES NOVES VIES DE COMUNICACIÓ

Manel Arroyo, directiu responsable de l'Àrea de Media i Patrocini, va participar en la Conferència Anual de l'International Institute of Communications sobre la convergència del món dels mèdia actuals i l'era digital.

JUNTS EN LA LLUITA CONTRA EL CÀNCER DE MAMA

Abans del partit de Lliga contra el València, la Fundació FC Barcelona va donar suport a la campanya de lluita contra el càncer de mama impulsada per l'Associació Espanyola Contra el Càncer (AECC).

MESSI REP UN REGAL DELS NENS D'HAITÍ

Leila Pakkala, directora de Fons Privats i Partenariats de l'Unicef, va fer entrega a Leo Messi d'un quadern amb els dibuixos que els infants haitians li van dedicar durant la seva visita el juliol passat.

BARRUFET, INSÍGNIA D'OR I BRILLANTS DE LA FCH

L'exjugador blaugrana David Barrufet va rebre la insígnia d'or i brillants de la Federació Catalana d'Handbol en reconeixement a la seva carrera plena d'èxits.

Sant Sebastià, epicentre del món penyístic

La XXXIII Trobada Mundial de Penyes del FC Barcelona, organitzada per la Penya Blaugrana Donosti, es va celebrar a Sant Sebastià i va ser un èxit de participació. Gairebé 200 penyes i al voltant de 1.500 assistents van participar en aquesta multitudinària Trobada. Abans de la inauguració es va descobrir el monument de la Trobada. Al Kursaal, Manel Vich va ser l'encarregat de fer el pregó davant dels assistents. A la tarda, a la convenció de penyes, es va fer la presentació de la nova imatge de les penyes, l'Avi del Barça amb els seus néts, i el sopar de gala com a cloenda.

Iniesta dóna la seva samarreta a l'Espanyol

Andrés Iniesta va fer el lliurament al RCD Espanyol de la samarreta de celebració en record de Dani Jarque que va lluir amb la selecció espanyola de futbol amb motiu del gol que va marcar a la final del Mundial de Sudàfrica. La samarreta passa a formar part del mural en memòria del capità espanyolista a la porta 21 de l'estadi Cornellà-El Prat. L'acte de lliurament va comptar amb la presència del president del FC Barcelona Sandro Rosell, del president del RCD Espanyol Daniel Sánchez-Llibre i de familiars de Dani Jarque.

Ingles, reforç per al Regal Barça

L'aler Joe Ingles va incorporar-se al novembre al Regal Barça. El jugador australià, de 24 anys i 203 cm d'alçada, va signar contracte amb el conjunt blaugrana per aquesta temporada i les dues següents. Ingles, que arriba a l'equip per cobrir la baixa del lesionat Gianluca Basile, té passaport britànic, i amb el seu anterior club, el CB Granada, portava una mitjana de 33 minuts, 13,2 punts i 4,7 rebots per partit.

Aliança amb el Departament d'Acció Social

El president del FC Barcelona, Sandro Rosell, i la consellera d'Acció Social i Ciutadania, Carme Capdevila, van signar un conveni de col·laboració que se centrarà en el foment de la pràctica de l'esport com a eina d'integració per a infants i adolescents en situació de risc, per tal que així s'afavoreixi la seva inclusió social en l'entorn que tenen més proper. Aquests programes s'impulsaran a través de la Fundació del FC Barcelona arreu de Catalunya.

A quants estímuls respon el teu cor?

Vichy Catalan es preocupa per la teva salut
i investiga sobre el metabolisme del colesterol.

T'estima

www.vichycatalan.es

EL BARÇA, PREMIAT A LA GALA DE 'MUNDO DEPORTIVO'
El FC Barcelona va ser premiat en set disciplines en l'homenatge als clubs catalans que organitza el diari *Mundo Deportivo*. El primer equip i el filial de futbol, el patinatge i quatre equips de l'atletisme del Club van rebre aquesta distinció.

KUZMANOVIC, AL CAMP NOU
El president de la república sèrbia de Bòsnia, Rajko Kuzmanovic, va visitar les instal·lacions blaugrana acompanyat del vicepresident de l'Àrea Institucional, Carles Vilarrubí. Kuzmanovic es trobava a Barcelona fent diverses visites de caràcter institucional i cultural.

CAMPIONS DE LA LLIGA CATALANA DE VÒLEI
El primer equip de voleibol es va proclamar campió de la Lliga Catalana després de superar a la final el Sant Pere i Sant Pau.

RENOVAT EL CONVENI AMB LOTERIA DE CATALUNYA
El president FC Barcelona, Sandro Rosell i el president de Loteria de Catalunya, Joan Boada van signar la renovació del conveni d'ambdues entitats pel període que va de juny del 2011 fins el juny del 2015.

Entregats els premis Príncep d'Astúries
Els vuit jugadors del FC Barcelona que van guanyar el Mundial de futbol amb la selecció espanyola -Valdés, Puyol, Piqué, Sergio, Xavi, Iniesta, Sergio i Villa- van ser guardonats amb el Premi Príncep d'Astúries dels Esports en una gala dut a terme al teatre Campoamor d'Oviedo, i que va ser presidida per ses Majestats els Prínceps d'Astúries. L'únic mundialista blaugrana que va poder assistir a la gala d'entrega d'aquests premis va ser Xavi Hernández, que, per lesió, no estava convocat per al partit de Lliga davant el Reial Saragossa.

Els equips del planter, de gala
Més de 330 nois i noies, acompanyats per més d'una quarantena de tècnics, dels 19 equips de les categories inferiors de futbol del Barça van desfilar sobre la gespa del camp número 1 de la Ciutat Esportiva Joan Gamper en l'acte que va servir com a presentació del planter de futbol del Barça. Els equips presents eren el Barça B, el Juvenil A, els 13 equips de futbol formatiu i els 4 conjunts de futbol femení. En aquesta presentació va assistir per primera vegada com a president del club blaugrana Sandro Rosell.

Premi a la fidelitat a uns colors
Un total de 1.510 socis van ser convocats en l'acte de lliurament de les insígnies d'argent en reconeixement a la fidelitat pels seus 25 anys com membres de l'Entitat. Els vicepresidents Jordi Cardoner i Carles Vilarrubí, juntament amb els directius Pilar Guinovart, Toni Freixa, Eduard Coll i Ramon Pont van fer els lliuraments al mateix Camp Nou. Els socis assistents van podeu seguir al detall l'acte mitjançant les imatges en directe que es projectaven a través dels videomarcadors de l'Estadi.

Els jugadors, amb els nous cotxes Audi
Audi, patrocinador del FC Barcelona, va fer lliurament dels nous cotxes als jugadors de la primera plantilla de futbol. El Circuit de Castellolí va ser l'escenari d'aquest lliurament que va comptar amb l'assistència del president del FC Barcelona, Sandro Rosell, el director de Màrqueting d'Audi AG, Lothar Korn, i el director d'Audi España, Manuel Caballero, així com altres membres de la Junta Directiva del Club i representants d'Audi.

El Palau acull la marxa Special Olympics

El Palau Blaugrana va ser l'escenari del final de festa de la XIII Marxa Special Olympics. La directiva de l'Àrea Social, Pilar Guinovart, que va entregar els premis al valor esportiu, i el secretari de la Fundació, Sergi González, van ser els representants del Club en aquest emotiu acte, on també van ser presents els jugadors del planter del bàsquet blaugrana, que van repartir obsequis per al públic. Dies abans, el president Rosell i els directius Guinovart i Lee van assistir a la inauguració del I Meeting Internacional Special Olympics Figueres 2010.

Messi rep el premi Aldo Rovira

El davanter del Barça va recollir el premi Aldo Rovira, que el reconeix com el millor jugador blaugrana de la temporada 2009/10. El jurat que ha concedit aquest trofeu estava format per directors i caps d'esports dels diferents mitjans de comunicació catalans. El premi Aldo Rovira es va crear aquest 2010 en memòria del fill de l'exdirectiu del Barça Josep Lluís Rovira, que va morir en un accident de trànsit el 2009. L'escultura de bronze que es va lliurar al guanyador és obra de Montserrat García Rius, autora del monument de Ladislau Kubala que hi ha a l'esplanada del Camp Nou.

L'Assemblea dóna llum verd als números

L'Assemblea General de socis va comptar amb una xifra rècord d'assistència amb 1.202 socis compromissaris. Després de l'informe del president, es van presentar les conclusions derivades de l'informe de l'auditoria preventiva encarregat a l'empresa KPMG. Els compromissaris van decidir exercir l'acció social de responsabilitat contra la Junta Directiva anterior, amb una votació molt ajustada: 468 vots a favor de l'acció, 439 en contra i 113 en blanc. Els resultats econòmics de la temporada 2009/10, que van revelar unes pèrdues de 79,6 milions d'euros, van ser aprovats amb 964 vots a favor, 47 en contra i 98 en blanc. El pressupost de la temporada 2010/11, amb uns ingressos previstos de 420,2 milions d'euros, també va ser aprovat amb 664 vots a favor, 7 en contra i 23 en blanc. L'Assemblea també va ratificar la designació d'Antoni Freixa i de Ramon Cierco com a directius del Club, així com la dels cinc membres de la Comissió Econòmica.

XAVI, PREMI CATALUNYA DE L'ESPORT

Xavi Hernández va ser el guanyador de la primera edició del premi Catalunya de l'Esport concedit per la Secretaria General de l'Esport. Amb aquest guardó es vol honrar la projecció del jugador en l'àmbit estatal i internacional.

TÉRMENS, NOU SÍNDIC DE PENYES

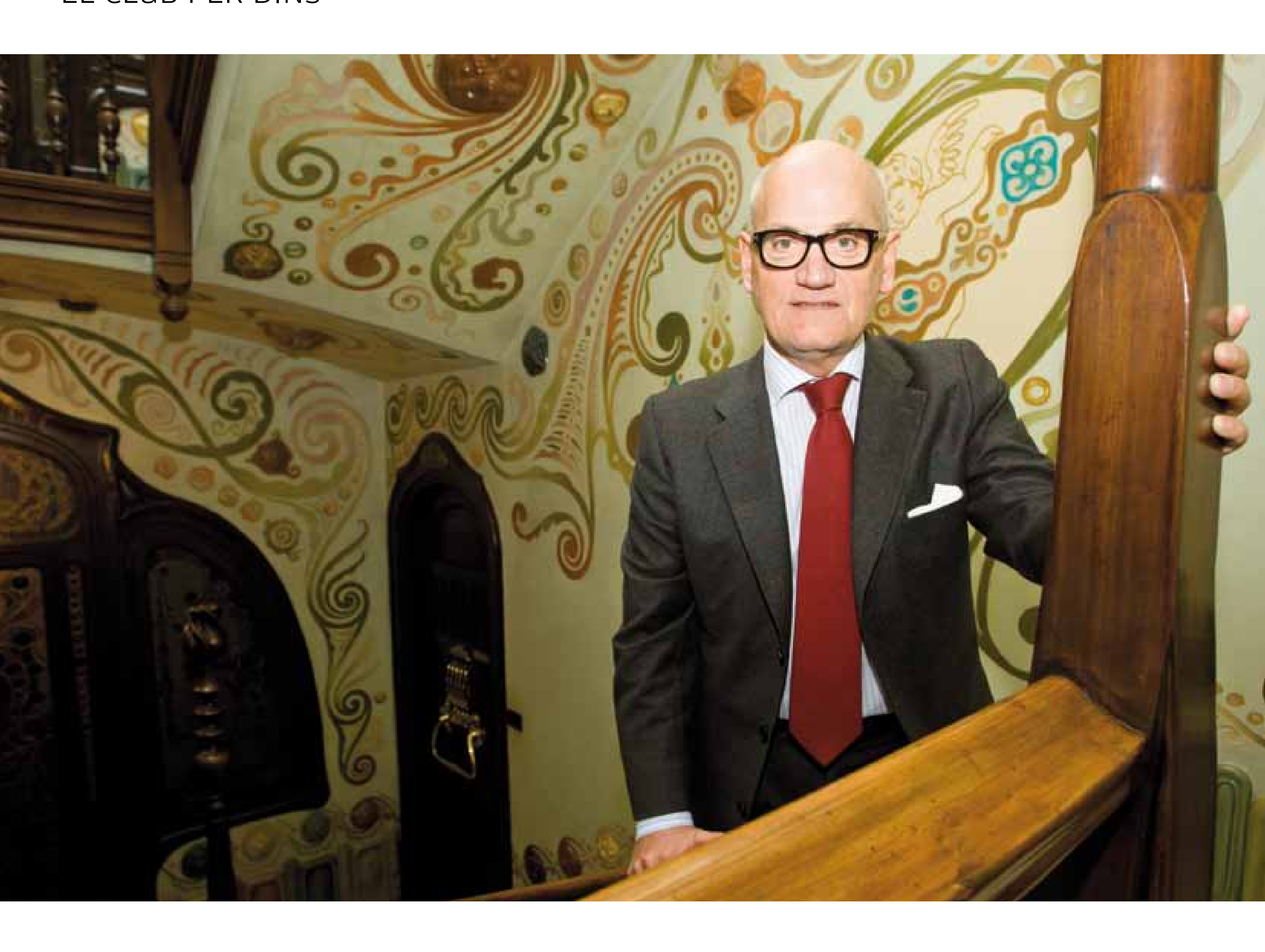
La Junta Directiva va aprovar que Ramon Térmens fos el síndic de les penyes. La creació d'aquesta figura és una mostra més que el compromís de la directiva amb el moviment és ferm i que l'objectiu és enfortir els vincles amb les penyes.

EL BARÇA, REFERENT A QATAR

El govern de Qatar va convidar el president Sandro Rosell i el vicepresident econòmic Javier Faus a participar en unes jornades de debat i de reflexió sobre el món del futbol que es van celebrar a Doha.

AMB LA MARATÓ DE TV3

Les plantilles de futbol i bàsquet van enregistrar uns espots solidaris per sensibilitzar la població i incentivar la participació a La Marató de TV3, que es dedica a les lesions medul·lars i cerebrals adquirides.

L'excel·lència com a repte

El principal objectiu dels màxims responsables de la imatge institucional i exterior del Club és clar i ambiciós: cal assolir el mateix nivell que el primer equip dirigit per Josep Guardiola

T Miriam Nadal
F Àlex Caparrós - FCB i Germán Parga - FCB

És dels que s'implica, s'imposa reptes i acostuma a aconseguir-los. I si aquesta vegada va acceptar l'oferiment de formar part de la Junta –era la tercera ocasió en què li proposaven– va ser per dues conviccions. Una, potser d'emocional. Perquè era Sandro Rosell, fill del seu amic Jaume Rosell, qui li demanava. La segona, més racional. Perquè podria aportar la seva experiència per impulsar les relacions del Club amb l'exterior; per ser un dels puntals bàsics del projecte que Rosell estava teixint. I per tot plegat, Carles Vilarrubí (Barcelona, 21 de febrer del 1954) va acceptar ser vicepresident institucional, un terreny on es mou amb seguretat. "Estàvem convençuts que el Barça necessitava un rellançament institucional. Hem heretat una situació esportiva magnífica, però necessitem donar una embranzida ferma i consistent a la nostra imatge institucional", ens relata, il·lusionat en una entrevista per traçar el seu perfil al seu despatx professional.

Ara té a les seves mans el repte de situar la imatge exterior de l'Entitat a la mateixa alçada que ocupa esportivament el millor Barça de la història. "Estem implementant un nou tarannà: que el Club també sigui reconegut per la seva excel·lència en la gestió. Si al carrer preguntes el nom de tres institucions rellevants del país, una d'aquestes serà el Barça. Com a entitat, no podem viure d'esquena a les institucions socials, cíviques i econòmiques", sentencia qui ocupa des de fa 14 anys la vicepresidència exe-

A l'esquerra, Carles Vilarrubí a la seu del seu despatx i a la dreta, el vicepresident institucional amb el president Rosell en la recepció amb el president del Parlament de Catalunya, Ernest Benach.

cutiva de Rothschild Espanya, prestigiós banc anglès d'inversions.

El seu currículum transversal el defineix com un empresari amb una àmplia trajectòria en els sectors de les finances, la tecnologia i les comunicacions. El seu perfil és el d'un home que s'ha guanyat el seu reconeixement a base de la feina ben feta. El soci 51169 és conegut pel seu *savoir faire* i el seu estil pulcre i minuciós. Aquesta important trajectòria personal i professional, unida a la seva fidelitat barcelonista, van convèncer Sandro Rosell per endur-se'l en el viatge més intens de la seva vida.

Alhora, la seva experiència i el seu tarannà van ser valorats pels seus companys de Junta per encarregar-li la interlocució amb la directiva sortint en el procés de transició després de les eleccions. Més tard, va acompanyar el president en la ronda de presentacions socials i oficials davant les institucions del país. I és que pel vicepresident institucional, el Barça ha de ser una plataforma per projectar al món què és Catalunya. "Hem de convertir el Barça en la bandera del país", un concepte molt lligat a una altra de les seves prioritats, anar de la mà de les manifestacions unitàries del país. El seu compromís ferm amb Catalunya li ve de lluny. "No em puc abstreure del context de la meva adolescència. El Barça era un vehicle més per defensar el catalanisme, com ho era la universitat, l'escoltisme o l'associacionisme, i el Camp Nou era el nostre espai de llibertat col·lectiva", emfatitza i recorda, orgullós.

El Barça li fa evocar també un altre moment sentimental. Els instants d'infantesa en què seguia l'equip al costat del seu avi Francesc, després de llargues sobretaules després de dinar. "Sentíem els partits de fora a través de la ràdio sempre en un entorn familiar. És quelcom que vaig compartir amb ell, amb el meu avi. Per això sempre he sentit el Barça molt proper i l'he conegut a casa", subratlla l'empresari, que en la seva joventut va ser jugador d'hoquei herba i hoquei gel, en aquest últim esport vestint els colors del Barça.

PER ELL, EL BARÇA NO POT VIURE D'ESQUENA AL PAÍS

El Carles Vilarrubí té les maletes carregades de feina i d'il·lusions i reconeix la confiança dipositada en el projecte que lidera Sandro Rosell. "Té les qualitats necessàries per convertir-se en un gran president: un gran projecte amb idees clares, passió, capacitat de treball i, sobretot, grans dosis de lideratge". A més, puntualitza, "el president té un estil molt propi". És el nou tarannà.

UNA LLOTJA DE REFERÈNCIA

Perfeccionista –"ho podria ser encara més", apunta Vilarrubí–, no és amant de deixar res a la improvisació. Li agrada l'ordre i que tot estigui ben lligat. Conversem amb ell en un despatx clàssic i lluminós, a tocar del passeig de Gràcia. Parlem de la Llotja del Camp Nou. Ell és, pel seu càrrec, el principal responsable de la seva organització. "Són 148 butaques en les quals hi han de ser les institucions, els empresaris de col·lectius de referència, artistes, científics..., en definitiva, la gent que el país reconeix amb orgull", ens descriu. "Volem que el soci percebi que, amb la invitació a la Llotja, a aquestes personalitats els reconeixem el seu rol i el seu barcelonisme". Alhora es mostra molt satisfet que en cada partit 10 socis, triats per sorteig, hi siguin convidats a través de la Llotja Oberta.

Una visió particular

La funció visual no només és important en la vida quotidiana, sinó que també té un paper fonamental en l'esport, ja que gran part de la informació sensorial que rebem és d'origen visual

La visió és un sistema molt complex relacionat directament amb la capacitat motora i sensorial del nostre organisme. Si l'apliquem en el món de l'esport, la funció visual esdevé fonamental per adaptar-se a un mitjà dinàmic i constant, com en els esports d'equip, ja que té un paper bàsic en la guia dels moviments del cos. El rendiment esportiu varia en funció de la capacitat que tingui l'atleta per percebre, analitzar i prendre decisions en un espai de joc molt variable. És conegut que l'atleta amb talent sol ser capaç de respondre a elements relacionats amb el joc d'una manera més ràpida i eficaç que aquells que no tenen una òptima percepció visual. Potenciar aquestes qualitats és una eina més del procés d'entrenament en qualsevol disciplina. I en aquest sentit, l'optometria esportiva ajuda a complementar l'entrenament estàndard amb aplicacions pràctiques visuals per millorar el rendiment en aquest camp. Els objectius principals de l'optometria són optimitzar el sistema visual per prevenir patologies i traumatismes amb les proteccions oculars adequades, millorar el rendiment esportiu mitjançant sistemes de compensació, amb ulleres o lents de contacte, i aplicar un entrenament visual concret segons la disciplina esportiva que es practiqui.

ENTRENAR LA FUNCIÓ VISUAL MILLORA EL RENDIMENT ESPORTIU

Cada esport té les seves pròpies demandes específiques visuals. Per exemple, les habilitats visuals necessàries en la natació no es poden comparar amb les requerides en esports de més precisió, com ara el tennis, el golf o el tir amb arc. Per aquest motiu és important treballar i potenciar les habilitats visuals específiques en funció de l'esport practicat. En el cas del futbol i del bàsquet, són disciplines en les quals jugadors i pilotes segueixen trajectòries molt dinàmiques i ràpides. Aquestes disciplines requereixen una atenció especial de la pilota, però també impliquen estar molt atents a factors com ara la pròpia posició en el terreny de joc, el moviment dels companys i els espais lliures en el rectangle de joc. En definitiva, com més millorem les nostres aptituds, més eficient serà la percepció, l'anticipació i la presa de decisions durant el joc.

S'HA DE PREVENIR I PROTEGIR LA VISTA PER EVITAR LESIONS OCULARS

La visió esportiva comprèn diversos components. En primer lloc, l'educació. És molt important formar i informar, des de ben petits, de la importància de la visió en relació amb el rendiment esportiu. En segon lloc, l'avaluació. Constantment hem d'estar alerta de si estem bé o no, és a dir, que no estiguem patint una anomalia visual que ens perjudiqui en la pràctica esportiva. El tercer punt és la correcció a l'hora d'escollir les lents que ens calgui utilitzar (ulleres o lents de contacte) i, el quart punt, és la prevenció i protecció per evitar accidents i lesions oculars.

Coordinació David Jover i Francesc Orenes
Assessors Lluïsa Quevedo i Dr. Franchek Drobnic (Serveis Mèdics FCB)
Fotos Miguel Ruiz - FCB

ULLERES PER EVITAR RISCOS

A més d'entrenar la vista, també se l'ha de protegir. Hi ha esportistes que utilitzen les ulleres com a mesura de protecció de possibles cops propis o fortuïts en un ull delicat o malalt. Per exemple, l'exjugador del primer equip Edgar Davids utilitzava unes lents especials com a protecció pel glaucoma que patia. En el bàsquet també trobem casos habituals i molt coneguts, com ara els dels jugadors dels Lakers Kareem Abdul-Jabbar, per un problema a la còrnia, o James Worthy, i, més recentment, l'exjugador de la secció de bàsquet del Club, Daniel Santiago, que tenia un problema a la retina.

Edgar Davids, amb unes ulleres protectores, celebra un gol abraçant-se a Luis García en un partit al Camp Nou.

Robson

Va dirigir el millor Ronaldo de tots els temps, amb 47 gols en 49 partits

T David Jover F Miguel Ruiz - FCB

Substituir Johan Cruyff a la banqueta del primer equip del Barça no era fàcil: significava tot un repte. El juliol del 1996 la directiva encapçalada pel president Josep Lluís Núñez va decidir que Sir Bobby Robson (1933-2009) fos el nou entrenador del primer equip. "Anteriorment Joan Gaspart em va voler fitxar dues vegades i vaig haver de dir que no. A la tercera va ser la vençuda", recordava el tècnic. L'anglès no era un novell i portava llavors vint-i-vuit anys entrenant. La seva etapa més longeva van ser els catorze anys que va passar a l'Ipswich Town i els vuit dirigint la selecció anglesa.

> Estic orgullós d'haver treballat al Barça. Va ser la feina més increïble que he tingut en el món del futbol. M'ho vaig passar molt bé

Un gran equip a les seves ordres

Va aterrar a la Ciutat Comtal després del seu pas pel Porto i en un moment convuls per a l'Entitat. L'adéu d'un dels entrenadors més influents de la història blaugrana va ser un trasbals i no era senzill agafar les regnes d'un equip que tenia l'afició dividida. Amb Robson es va configurar una gran plantilla i la cirereta va ser un davanter de 19 anys que es deia Ronaldo. Les incorporacions de Luis Enrique, Pizzi, Giovanni, Blanc, Couto i Baía van dotar el conjunt barcelonista d'una plantilla molt poderosa amb què s'havia d'aspirar a tot. A més, en el seu viatge a Barcelona el va acompanyar el seu ajudant al Porto, José Mourinho, que aleshores ja tenia un pes important al cos tècnic. Una de les persones que millor record té de Robson és l'actual entrenador del Barça B, Luis Enrique. L'exjugador recorda una de les coses que més el va sorprendre: "Abans de començar el matx deixava que un de nosaltres parlés i es dirigís a l'equip. Això feia que ens hi impliquéssim més". Així era Robson.

> "GASPART EM VA VOLER FITXAR DOS COPS. A LA TERCERA VA SER LA BONA"

"Va ser molt difícil succeir una llegenda com Johan Cruyff. En el moment d'anar-se'n era el rei", comentava un tècnic que al mateix temps admetia que "entrenar el Barça era un somni". Després d'uns inicis durs a la Lliga, l'equip va començar a guanyar partits i després de diverses exhibicions semblava que el títol estava a tocar. Però en aquell idíl·lic camí es va creuar l'Hèrcules. Els alacantins van guanyar l'enfrontament decisiu al Rico Pérez i la Lliga es va esfumar. El fet d'aconseguir 90

Bobby Robson es lamenta d'una oportunitat desaprofitada per algun dels seus futbolistes.

punts no va ser suficient per destronar el Reial Madrid, que en va sumar dos més. La Lliga, però, va ser l'únic títol que es va escapar. La primera alegria va arribar molt aviat, amb la Supercopa d'Espanya. Després, va arribar la memorable Copa del Rei, amb una magnífica remuntada per 5-4 inclosa als quarts de final davant l'Atlètic de Madrid amb el darrer gol de Pizzi. Allò va significar un punt d'inflexió per a Robson i els seus i, setmanes després, davant el Betis (3-2), l'equip aixecava una Copa molt simbòlica, ja que es va guanyar al Santiago Bernabéu.

BOBBY ROBSON VA ACONSEGUIR GUANYAR TRES TÍTOLS A L'ERA POSTCRUYFF

Pel que fa a Europa, es va conquerir la Recopa després de vèncer a Rotterdam el París Saint-Germain per 1-0, amb un gol de Ronaldo. Tres títols en una temporada convulsa va ser el gran bagatge de Bobby Robson. Però guanyar no assegura un lloc a la banqueta i, a finals del 1997, es va decidir que Louis van Gaal agafés el relleu de l'anglès. Va ser una decisió que Robson no compartia, però acceptava. "Tinc la sensació que m'haurien d'haver donat l'oportunitat de quedar-me un segon any a la banqueta", afirmava. Amb l'holandès a la banqueta, i com que tenia contracte en vigor, Robson va estar una temporada com a observador internacional del Club. El que tenia ben clar aquest *gentleman* anglès era que el Barça va canviar la seva vida. "Estic orgullós d'haver treballat al Barça. És la feina més increïble que he tingut en el món del futbol", reconeixia. A Barcelona, a banda dels tres títols assolits, se'l recorda per la seva enorme qualitat humana.

L'ONZE D'EN BOBBY ROBSON

Robson destacava que un dels dos laterals, Sergi, tenia la consigna d'intentar pujar a l'atac sempre que pogués i així obligava el contrari a sacrificar un jugador per defensar-lo. Luis Enrique, en canvi, va arribar a jugar en quatre posicions diferents, començant per la de lateral dret i acabant com a mitjapunta per darrere de Ronaldo. A l'anglès li agradava obrir força les bandes a l'atac amb gent com Figo i Stòitxkov, però no descuidava l'aspecte ofensiu ja que comptava amb dos migcentres com Guardiola i Popescu.

FES
CINZA

Més enllà del bàsquet

Es pot jugar millor o pitjor a bàsquet, es pot competir en nivells molt diferents, però hi ha una manera de jugar que s'escapa dels cànons tradicionals. Són els Harlem Globetrotters

T Carles Santacana F Arxiu Seguí - FCB

Els Globetrotters són un equip curiosíssim, que des de fa vuitanta anys manté un model propi, barreja d'esport d'exhibició, de competició i d'espectacle. Van néixer a Chicago el 1927, tot i que utilitzaven el nom del barri de Harlem de Nova York, perquè els identificava millor amb un barri de majoria de població negra. Inicialment jugaven de manera seriosa, i guanyaven, però, a partir del 1929, es van convertir en un equip d'espectacle, fonamentat en el bàsquet, però amb molts elements d'humor i circ, que de seguida van assolir un gran èxit.

L'èxit als Estats Units es va estendre amb una primera gira per Europa l'any 1950, i el 1951 ja van actuar a Barcelona, al Palau dels Esports. Des d'aleshores la seva popularitat a Catalunya va anar creixent, amb diversos partits, tant a Barcelona com en algunes altres ciutats. A més, encara els van fer més populars algunes pel·lícules, especialment *Campeones de ébano*, estrenada als cinemes catalans el 1954.

Malgrat que anaven passant els anys, els Globetrotters van aconseguir renovar els seus jugadors, que seguien amb un espectacle atractiu fent tot de peripècies sobre la pista, i a més aconseguien guanyar pràcticament tots els partits. La popularitat es mantenia intacta, i ara eren protagonistes d'una sèrie de dibuixos animats. Amb la construcció del Palau Blaugrana, inaugurat l'octubre del 1971, per primer cop el Barça tenia un espai adequat per al bàsquet de primer nivell, i va ser aleshores quan els Globetrotters van fer una estada de quatre nits en territori blaugrana. L'empresa Mundial-Sport, del periodista Carlos Pardo, va organitzar quatre partits en dies consecutius el juny del 1972, que enfrontarien el famós equip amb els Boston Shamrocks, tot disputant el trofeu del diari *Dicen*. Aquells partits jugats al Palau (la premsa de l'època també l'anomenava "*estadio cubierto del CF Barcelona*") van ser molt concorreguts, amb un ple a vessar de públic en les quatre sessions. Els Globetrotters de l'època eren liderats per Meadow Lemon, que lluïa el número 36, una de les samarretes que dècades després va retirar el club, i també hi jugaven Hubert Ausbi, Ernest Brock o Bobby Joe Mason. Al Palau també van fer les delícies del públic amb trucs, tirs d'esquena des de la meitat de la pista, bromes als jugadors rivals,... fins i tot, en el darrer partit, la nit de la revetlla de Sant Joan, van llançar un petard a l'àrbitre.

ELS NORD-AMERICANS SÓN UN FENOMEN ÚNIC EN L'ESPORT

Més enllà de l'exhibició esportiva, l'espectacle es completava amb tot d'atraccions pròpies del circ, des de malabaristes fins a animadores, que amb l'inconfusible segell americà de l'època sempre causaven força impressió. Per exemple, s'hi podia veure una parella (Lizi i Charlie) fent números dificilíssims amb la bicicleta, i també els malabarismes que feia amb la pilota Mike Brunn, i l'humor del ballet Chantal i Dumont. L'èxit dels Globetrotters va ser també una ocasió fantàstica per vestir de gala el Palau. Tothom va destacar els enormes avantatges d'oferir-hi aquest espectacle: era modern, tenia un parquet excel·lent, una il·luminació fantàstica i una bona visibilitat per al públic. Tot plegat, va posar un grandíssim colofó a la primera temporada del nou Palau.

L'artiller de les Cinc Copes

Jordi Vila va formar part d'un dels atacs més letals de la història del Club, el que el 1952 ho va guanyar tot. Rematador implacable, una lesió i l'eclosió de Moreno van frenar-ne la projecció

T Jordi Clos
F Arxiu FCB - Germán Parga - FCB

Basora, César, Kubala, Vila i Manchón. Va ser la davantera més utilitzada del que, fins fa poc, era l'equip culer més llorejat de la història: el Barça de les Cinc Copes. El que la temporada 1951/52 va alçar la Lliga, la Copa Llatina, la Copa d'Espanya i els Trofeus Eva Duarte (per guanyar Lliga i Copa) i Martini & Rossi (per la millor diferència anotadora a la Lliga). Estanislau Basora i Eduard Manchón eren els extrems, César Rodríguez i Ladislao Kubala acostumaven a situar-se d'interiors, lleugerament per darrere del punta, Jordi Vila. Aquest últim és el menys conegut d'aquell mític atac.

Nascut a Santpedor el 1929, va fer els seus primers passos al Manresa i al Badalona abans de fitxar pel Barça el 1950. Dels quatre anys que va vestir de blaugrana, sens dubte, el millor seria el segon. Vila es guanyaria la confiança del tècnic Ferdinand Daucik el novembre del 1951 i ja no perdria la titularitat en tot el curs. En 25 partits va signar 21 gols. El davanter centre va ser especialment decisiu en la consecució de la Copa d'Espanya, en què va aconseguir un rècord que encara ningú ha igualat: va marcar com a mínim un gol en cadascun dels set partits que el Barça va afrontar. Fins i tot es va apuntar el 2-2 a la final al Bernabéu, contra el València, que donaria pas a la victòria blaugrana a la pròrroga (4-2). El protagonista d'aquella fita recorda que, durant el torneig, el públic es resistia a marxar de Les Corts. "Espera, falta el gol d'en Vila!", se sentia a dir a l'Estadi. I sempre acabava arribant.

Especialista en el joc aeri

Reconeix que no era un virtuós tècnicament, però sí que "rematava molt bé amb els peus i sobretot amb el cap". Quan li enviaven l'esfèrica "aprofitava l'alçada i anava a totes". "Amb centradors com Basora i Manchón ho tenia senzill", admet amb modèstia. Tampoc era un mal negoci tenir les espatlles cobertes per Kubala. Segons Vila, "servia unes passades excepcionals, perquè no era egoista, si veia algú més ben situat que ell li cedia el gol". A més, a l'enyorat Laszi sempre li ha agraït l'atenció que li va prestar en aterrar a Can Barça: "Era molt bona persona; gens cregut, senzill i simpàtic. Ajudava molt els que començaven i si cometies un error era el primer d'animar-te".

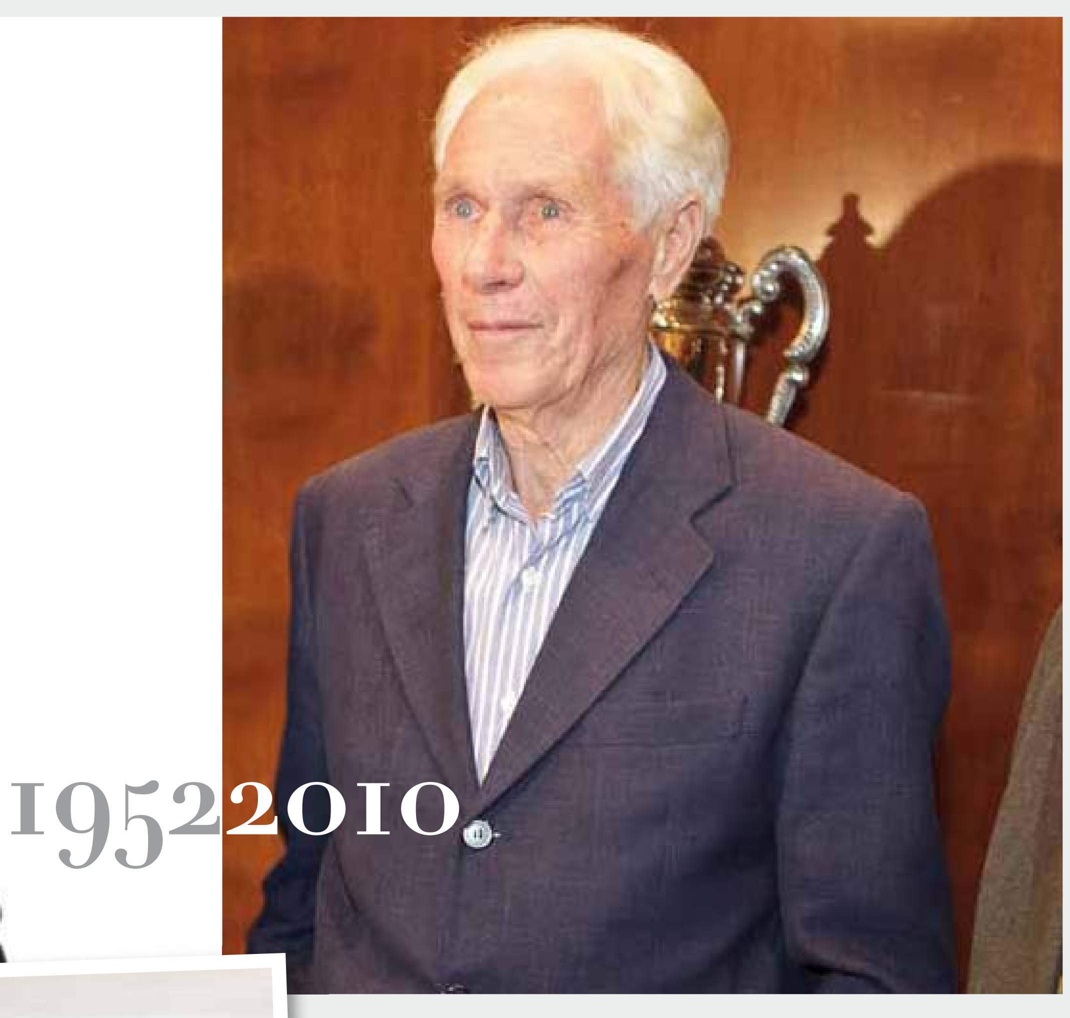
Aquell equip del 52, amb altres puntals com Ramallets, Biosca, Seguer, Gonzalvo III o Segarra, es convertiria en llegenda en conquerir també la Lliga i la Copa Llatina, aleshores la màxima competició continental (reunia els campions de França, Portugal, Espanya i Itàlia). El Barça va guanyar-la per segona vegada el 29 de juny del 1952, al Parc dels Prínceps de París, davant el Niça per 1-0. Un gran gol de César va decidir. Vila, que va jugar les semifinals contra la Juventus (4-2), ho té clar: "Li dèiem *el Pelucas*, però mai hi ha hagut algú que remati amb el cap com ho feia ell, ni tans sols Zarra". Des de la frontera fins a la Ciutat Comtal, milions de persones van rebre l'equip, conegut per sempre més com el Barça de les 5 Copes. "A cada partit el camp de Les Corts es feia petit, el públic s'havia d'estar a peu dret a la graderia i hi havia gent que es quedava fora sense lloc", assegura Vila amb emoció.

VILA VA MARCAR EN TOTS ELS PARTITS DE LA COPA DEL 52, UN RÈCORD

Una greu lesió de menisc a principis de la temporada següent el mantindria uns quants mesos inactiu. Tot i la seva baixa, els homes de Daucik continuarien fent història revalidant el doblet (Lliga i Copa). La revelació d'aquella campanya va ser l'aragonès Tomás Hernández Burillo, àlies *Moreno*, amb 22 gols en el campionat. La davantera que formaven Basora, César, Kubala, Moreno i Manchón va adquirir una enorme popularitat a l'època i passaria a la posteritat gràcies a l'èxit de la cançó *Temps era temps*, composta per Joan Manuel Serrat dècades més tard. "Retrata l'equip de la seva

Jordi Vila, amb el Barça, intentant una rematada amb el cap, una acció molt característica del davanter.

En la imatge de l'esquerra, Jordi Vila en la seva etapa de futbolista. A la dreta, una instantània del 3 d'octubre del 2010. Aquell dia, els integrants del Barça de les Cinc Copes van rebre un solemne homenatge al Camp Nou, abans del partit contra el Mallorca. Vila es va retrobar amb els seus amics Ramallets, Biosca, Seguer, Aloy i Basora. El president Sandro Rosell els va entregar a tots ells, així com a la vídua d'Eduard Manchón, una placa commemorativa. Tot seguit, els herois de les Cinc Copes van ser ovacionats per l'afició culer a l'Estadi.

1952 2010

infantesa, en cap moment diu que sigui el de les 5 Copes. Això ha estat una interpretació que ha fet erròniament la gent", indica amb certa resignació Jordi Vila, el gran absent a la lletra del Noi del Poble Sec.

Un cop recuperat de la seva lesió, el santpedorenc es va trobar amb una forta competència en atac que li negava els minuts. El 1954 va fer les maletes cap a València, on no tindria gaire continuïtat. Millor li van anar les coses al seu destí següent, el Betis. Allà va reaparèixer la millor versió de Vila. Els seus gols van contribuir a l'ascens i a la consolidació a Primera dels verd-i-blancs. El davanter es va retirar a les files del Còrdova, amb el qual va aconseguir pujar de nou de categoria.

A PRINCIPIS DELS ANYS VUITANTA ES VA ESTABLIR A MENORCA, ON ESTIUEJAVA

Després de penjar les botes, Jordi Vila va continuar vivint a Andalusia, on fins i tot va muntar una gasolinera. Inquiet i intuïtiu dins i fora del terreny de joc, al cap d'un temps va optar per tornar a Barcelona. De totes maneres, la seva casa definitiva la trobaria a Menorca, el lloc on estiuejava. A principis dels vuitanta s'hi va establir, va obrir una botiga d'accessoris de bany, i posteriorment va traslladar-hi gran part de la família. Actualment, als néts i bésnets els recita amb orgull i llàgrimes als ulls la davantera de les Cinc Copes: Basora, César, Kubala, Vila i Manchón.

Les dades de l'Ex...

NOM
Jordi Vila i Soler

DATA DE NAIXEMENT
19-5-1929

LLOC
Santpedor

TEMPORADES AL PRIMER EQUIP
4 (1950-1954)

POSICIÓ
Davanter centre

PARTITS JUGATS
38

GOLS
24

PALMARÈS
2 Lligues
1 Copa Llatina
2 Copes d'Espanya
2 Trofeus Eva Duarte
3 Martini & Rossi

ALTRES EQUIPS
València, Betis i Còrdova

A dalt, senyeres onejant a les grades del Camp Nou el 28 de desembre del 1975.
A la dreta, el cartell del concert prohibit, obra d’Antoni Tàpies.

Quan els concerts espantaven

L’estiu del 1976 el govern va prohibir un concert que s’havia de celebrar al Camp Nou

T Manel Tomàs F Arxiu Seguí - FCB

A l’estiu del 1976 l’Estat espanyol estava immers en l’època de transició a la democràcia. El general Franco havia mort el 20 de novembre del 1975 i es vivien uns temps plens d’esperances però alhora difícils, amb un règim que conservava tics autoritaris del passat.

Pel que fa al Barça, ja feia temps que la junta d’Agustí Montal estava remant en la mateixa direcció democràtica que la gran majoria del poble català. Així, l’estiu del 1975, encara en vida del dictador, es va aprovar l’oficialitat del català com a llengua de l’Entitat. Posteriorment, en el partit Barça-Reial Madrid del 28 de desembre van aparèixer una munió de senyeres a les graderies del Camp Nou, així com pancartes que demanaven “llibertat, amnistia i Estatut d’Autonomia”. A més, en aquella època el Club es va adherir al Congrés de Cultura Catalana, una magna iniciativa catalanista.

El 13 de gener del 1976 Montal va informar als seus directius que s’havia rebut una sol·licitud per part del promotor cultural Oriol Regàs per llogar el Camp Nou per tal de celebrar el festival musical Cançons del Món per a un Poble, organitzat pel Congrés de Cultura Catalana. La data de l’acte es va fixar en un principi per al 13 de març, per bé que després es va posposar al 25 d’abril, dia que tampoc anava a ser el definitiu. Després d’un impàs, el 12 de juny la premsa anunciava que l’espectacle “si tot va bé” es faria finalment l’11 de juliol i que comptaria amb l’actuació de prestigiosos cantautors com ara els xilens Ángel i Isabel Parra, el portuguès José Afonso, el francès Léo Ferré, el nord-americà Pete Seeger, el català Lluís Llach i el valencià Raimon. La idea era que el Camp Nou fos l’escenari d’una gran manifestació artística, cívica i catalanista. El pintor català Antoni Tàpies va ser l’autor del cartell d’un acte que es preveia que seria un èxit total. Aleshores les lletres de les cançons ja havien obtingut la pertinent aprovació del Ministeri d’Informació i Turisme.

LES AUTORITATS TEMIEN LA REACCIÓ DELS ASSISTENTS AL CONCERT

Un mes abans, el 9 de maig, es va celebrar un concert a la Universitat Autònoma de Madrid que va comptar amb l’assistència d’unes 20.000 persones. Les autoritats es van espantar quan van veure que gran part del públic aixecava els punys i cridava eslògans “subversius”. Posteriorment va haver-hi més casos d’aldarulls en altres concerts. Què

L’ENIGMA ANTERIOR

QUIN CONCERT QUE S’HAVIA DE CELEBRAR AL CAMP NOU VA SER PROHIBIT PER L’AUTORITAT?

LA PISTA
El cartell anunciador el va fer Antoni Tàpies

LA SOLUCIÓ
Cançons del Món per a un Poble, concert de diversos intèrprets, l’11 de juliol del 1976.

NOM DE LA GUANYADORA
Rosaura Mayo i Pereira
Núm. de sòcia 70.522
Rebrà una samarreta signada del seu jugador preferit.

ESTADI DEL F.C. BARCELONA
Barcelona, 11 juliol 1976 a les 8 del vespre

CANÇONS DEL MÓN PER A UN POBLE
ÀNGEL PARRA LLUÍS LLACH
ISABEL PARRA PETE SEEGER
JOSÉ AFONSO RAIMON
LEO FERRÉ
Congrés de Cultura Catalana

Hemeroteca UAB/Fundació Antoni Tàpies

no podria passar amb 80.000 contestataris reunits a l'Estadi? Es va arribar a la conclusió que el festival de les Cançons del Món per a un Poble no podia ser autoritzat de cap manera.

La denegació del permís per part del Govern Civil va ser notificada per la premsa el 29 de juny, tres dies abans de la dimissió del president del govern espanyol Carlos Arias Navarro i quan faltaven menys de dues setmanes per al frustrat concert del Camp Nou. De fet, el primer acte d'afirmació catalanista que es va celebrar a l'Estadi no tindria lloc fins al 24 de juny del 1981, i el seu nom no va enganyar ningú: *Som una nació*.

EL NOU ENIGMA

CONTRA QUIN CLUB VA DEBUTAR UN EQUIP DEL FC BARCELONA AL CONTINENT AFRICÀ?

LA PISTA
Aquell equip va ser subcampió del Campionat d'Àfrica del Nord de futbol el 1932

La resposta s'ha d'enviar, fent constar el nom i el número de soci, a:
Correu: REVISTA BARÇA . Av. d'Arístides Maillol, s/n, 08028 Barcelona
Adreça electrònica: revista@fcbarcelona.cat
Coordinació: Centre de Documentació i Estudis del FC Barcelona

Una orla plena de futur

T **Carles Santacana** **F** **Àlex Caparrós - FCB**

Tot i que la majoria de tresors blaugrana són al Museu o al Centre de Documentació, certament n'hi ha d'escampats per molts racons del Club. El que presentem avui està penjat a les parets de la Masia, i permet als joves residents tenir un record de tots aquells que els van precedir; tots aquells adolescents que també van somniar un futur ple d'èxits en el primer equip o a les seccions. Es tracta de l'orla dels residents de la Masia a la temporada 1986/87. Paga la pena entretenir-se a resseguir les fotografies i anar descobrint la cara juvenil de noms que anys més tard han esdevingut clau per al barcelonisme, com ara l'actual equip tècnic, amb Pep Guardiola i Tito Vilanova, el preparador físic Aureli Altimira i Guillermo Amor, director esportiu del Futbol Formatiu, per posar els exemples més significatius. Convivien a la Masia, escoltaven atentament les xerrades tècniques i s'anaven fent grans. Per això avui no cal que ningú els expliqui què és la Masia i què s'hi fa.

A partir de les 23 h... estrenem totes les nits!

El futbol no para a Barça TV. I, aquesta temporada, a partir de les 23 hores, sempre hi trobareu una estrena. Cada nit un programa diferent per veure el Club des de tots els prismes

DILLUNS

'BARÇA COMEDY'

Barça Comedy és l'espai on conflueixen l'esport i l'humor. Des del Camp Nou, un grup de monologuistes demostren setmanalment el seu talent i ironia.

DIMARTS

'PROMESES'

Promeses és el programa ideal per a tots aquells que vulguin conèixer els futurs cracs del Barça. Coneix-los abans que ningú.

DIMECRES

'INFOPENYES'

L'*Infopenyes* és el programa de Barça TV que combina la informació del món de les penyes amb l'entreteniment, les entrevistes i les curiositats.

CADA TARDA

'ADN BARÇA'

De dilluns a divendres, a les 20 hores

Cada tarda, a partir de les 20 hores, els culers tenen una cita amb l'*ADN Barça*. En clau de tertúlia, parlem i debatem sobre l'actualitat del Barça durant una hora. La informació culer, vista de manera relaxada i pròxima.

DIJOUS

‘ASSUMPTES INTERNS’

Com s’estructura internament el Barça? Qui fa què al Club? Descobreix aquests i altres interrogants per conèixer com funciona el FC Barcelona de portes endins.

DIVENDRES

‘ESTACIÓ CAMP NOU’

Cada divendres a Barça TV s’atura l’activitat frenètica per donar pas a entrevistes personals i de perfil amb esportistes i personalitats vinculats al Club.

Barça TV

I ELS DIES DE PARTIT

‘EL MARCADOR’

Abans i després dels partits del primer equip

El Marcador analitza cada partit que juga el primer equip, des d’una hora abans del començament del matx. Després dels 90 minuts de joc, arriba el moment de l’anàlisi, les rodes de premsa i les reaccions dels protagonistes. El partit del Barça, al detall.

CONSULTA TOTA LA PROGRAMACIÓ A www.fcbarcelona.cat

En un full en blanc,
la imaginació no té límits.
És l'oportunitat de crear
alguna cosa realment única.

Nou Audi A7 Sportback.

Només la imaginació podia desafiar el concepte coupé per crear una nova categoria: el nou Audi A7 Sportback, que combina la fascinant línia esportiva d'un coupé, el confort d'una berlina i una sorprenent versatilitat. La imaginació és així. Innovadora. Original. Sense límits. www.audi.es/a7

Audi A7 Sportback de 204 a 300 CV. Emissió CO_2 (g/km): de 139 a 190.
Consum mitjà (l/100 km): de 5,3 a 8,2.

Audi
Patrocinador Oficial
del FC Barcelona

El Nadal més blaugrana

Tenyeix de blaugrana aquestes festes portant l'emoció i la passió dels nostres colors amb un regal Barça. Aquí en teniu una mostra.

COL·LECCIÓ DE BOSSES

TELEVISIÓ PANORÀMICA LCD LED 24''
399 €

AMPOLLES D'ALUMINI
7 €

LLIBRE *ESTEM FENT HISTÒRIA*
39 €

JOC 3 MALETES (BLAU, NEGRE I BORDEUS)
300 €

JOC *PLANETA BARÇA*
45,10 €

www.shop.fcbarcelona.com: 10% de descompte per als socis

També pots fer les compres d'una manera fàcil sense moure't de casa a través del lloc web de la botiga

Megastore Camp Nou i xarxa de botigues oficials: 5% de descompte per als socis

Aquest Nadal, fes Barça!

Durant aquestes festes les instal·lacions del FC Barcelona no tanquen i ofereixen un munt d'activitats per passar aquest Nadal d'allò més blaugrana

El millor espectacle a casa

L'esport no s'atura aquest Nadal a Can Barça. Els de Guardiola juguen el 22 de desembre contra l'Athletic Club, en partit de Copa, i el 2 de gener amb el Llevant, a la Lliga. Al Palau també hi haurà molt en joc amb el Regal Barça, que rebrà el DKV Joventut i el Madrid, els dos últims caps de setmana de desembre, i el Montepaschi, el 22 de desembre. El futbol sala i l'hoquei patins també treballen aquest Nadal. Els de Carmona tindran la visita del Sala 10 Saragossa, el 8 de gener, mentre que els qui vulguin veure el Barça Sorli Discau aquests dies ho podran fer el 18 de desembre amb el partit europeu contra el Follonica. Sense oblidar el Barça B, que jugarà al Mini el 19 de desembre contra la Ponferradina i el 9 de gener davant el Girona. Per consultar el dia i l'hora exacta dels partits, atès que n'hi ha molts que encara no estan confirmats, la millor opció és visitar el lloc web del Club, www.fcbarcelona.cat

Pista de Gel

Aquestes festes la pista estarà oberta. Del 22 de desembre al 9 de gener, de dilluns a divendres de 10 a 14 h i de 16 a 20 h. Els caps de setmana i festius d'11 a 14 h i de 17 a 20 h. El dia de Nadal estarà tancat, i el 24 i el 31 de desembre es podrà patinar al matí. L'1 i el 6 de gener la pista s'obrirà a partir de la tarda.

Camp Nou Experience

Aquests dies de Nadal és una bona oportunitat per visitar l'estadi del Barça. El Camp Nou Experience permet descobrir tots els racons de l'Estadi, conèixer el Museu, i fotografiar-se amb el títols, a més d'emocionar-se a la Zona Multimèdia, que permet reviure els millors moments del Barça.

FCBotiga Megastore

Una de les visites obligades durant aquestes festes és la FCBotiga Megastore, el millor lloc per trobar el regal perfecte per als aficionats del Barça. A la botiga, situada al mateix Camp Nou, hi ha un gran nombre de productes blaugrana i les equipacions dels diferents equips del FC Barcelona, entre d'altres coses.

AGENDA

DESEMBRE

Teatre Condal
Gerónimo Stilton.
El Musical del Regne de la Fantasia
25% de descompte
Del 3 al 23 de desembre

Cirque du Soleil
Varekai
Lot família: 50% de descompte per a nens i 10% per a adults. Compra mínima de quatre entrades (una d'aquestes ha de ser de nen) i màxima de vuit.
El descompte és vàlid per a les funcions de dimarts a divendres a la tarda, i diumenges.
Del 5 de novembre al 2 de gener

Palau de la Música
Gran concierto de Año Nuevo.
Strauss Festival Orchestra
20% de descompte
Del 19 de desembre al 2 de gener

GENER

Teatre Romea
Poseu-me les ulleres
50% de descompte
Del 12 al 16 de gener

Teatre Romea
Pasadena Roof Orquestra
25% de descompte per als socis
28 de novembre

Teatre Poliorama
Quadern gris
50% de descompte
Del 25 al 27 de gener

Teatre Coliseum
Dancing Queen
25% de descompte
3 de gener a les 21 h

Gran Teatre del Liceu
Gran noche de la guitarra española
25% de descompte
6 de gener a les 19 h

MÉS INFORMACIÓ

902 1899 00
www.fcbarcelona.cat
oab@fcbarcelona.cat

Tota la informació al mòbil

Vols ser el primer de conèixer quin és l'onze inicial de Guardiola? No has pogut seguir el partit i vols saber com ha quedat el Barça? O vols rebre l'horari de tots els partits que juga el primer equip de futbol, tant a casa com a fora? Totes aquestes preguntes tenen resposta al teu mòbil amb el servei d'alertes SMS complet, que és exclusiu per a socis del FC Barcelona i que permet per només 7 euros rebre en exclusiva el dia i l'hora en què juga el primer equip del Barça, l'onze amb què sortirà el Barça una hora abans del començament del partit i el resultat final de tots els enfrontaments dels de Guardiola.

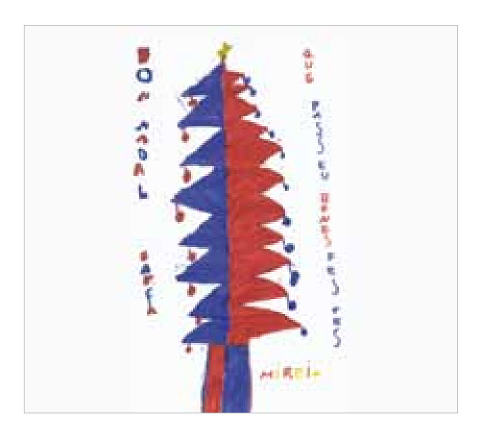
Aquesta és la segona temporada d'aquest servei que ofereix el Club i que l'any passat ja va permetre a milers de socis rebre la informació més rellevant dels partits del primer equip directament al mòbil.

Per registrar-se al servei d'alertes SMS complet a un preu exclusiu de 7 euros fins al final d'aquesta temporada (IVA inclòs) només cal anar a la secció de socis al lloc web del Club, www.fcbarcelona.cat, i accedir al mòdul *Nou servei d'alertes*, que permetrà donar-se d'alta al servei.

Mireia Torres, guanyadora de la VI Mostra de Nadales

La sòcia 149304, Mireia Torres, de sis anys, és la guanyadora de la VI Mostra de Nadales Blaugrana. El seu dibuix s'ha convertit en la felicitació oficial del FC Barcelona, després que l'il·lustrador Francesc Capdevila, més conegut com a Max, l'hagi escollit entre un centenar de dibuixos. Per tant, aquest Nadal, els socis i amics del Barça d'arreu del món, així com els jugadors i els entrenadors rebran la felicitació que la Mireia va dibuixar. Un any més la Mostra de Nadales ha tingut una gran acceptació entre els socis del FC Barcelona

més petits, que no han dubtat a fer el seu dibuix amb motius nadalencs i del Barça i enviar-ho al Club. A més de la guanyadora també s'han triat els dibuixos finalistes, els quals es podran veure al marcador del Camp Nou durant el partit de Lliga contra el Llevant de principis de gener. Amb tot, el centenar de Nadales que han participat a la Mostra seran exposades al Club perquè tothom que ho vulgui les pugui veure del 13 de desembre al 10 de gener.

Els socis tenen avantatges en la compra o utilització dels serveis de patrocinadors i empreses col·laboradores. Treu partit al teu carnet!

10 %

Descompte en totes les assegurances de Regal de nova contractació: Regal auto, Regal moto, Regal llar.

- Truca al 902 300 221 i indica que ets soci del FC Barcelona O bé entra al web del club, a les ofertes especials de socis.

VISA BARÇA

QUOTA ANUAL GRATUÏTA PER ALS SOCIS DEL BARÇA I MOLTS AVANTATGES BLAUGRANA

Amb la Visa Barça podràs lluir el teu barcelonisme sense canviar de banc o caixa. I podràs jugar al Camp Nou (www.busquemtitulars.com).

- Sol·licita-la a qualsevol oficina de La Caixa o al 902 239 498.

SMS

NOMÉS PER TOTA LA TEMPORADA 7 €

Servei d'alertes SMS complet exclusiu per a socis. Rep totes les alertes dels horaris, alineació i resultat dels partits fins al final de temporada.

- Entra a www.fcbarcelona.cat (secció Socis) al mòdul "Nou servei d'alertes".

CAMP NOU EXPERIENCE

ENTRADA GRATUÏTA PER A SOCIS

Una experiència única al món, que et farà emocionar i vibrar amb els millors moments del Barça de les 6 copes.

- Més informació a www.fcbarcelona.cat (secció Club) a l'apartat Camp Nou Experience.

FCBWEBMAIL

EL CORREU ELECTRÒNIC BARÇA TOTALMENT GRATUÏT

Crea el teu compte de correu Barça personalitzat amb el domini elteunom@socis.fcbarcelona.cat.

- Entra a www.fcbarcelona.cat (secció Socis) a l'apartat Correu electrònic Barça.

NIKE PRO
COMBAT
COMBAT EL FRED
NIKE PRO COMBAT HYPERWARM SPEED MOCK
PREPARAT PER AL COMBAT. DERROTA EL FRED. DERROTA EL TEU OPONENT. BOOM
NIKE PRO COMBAT HYPERWARM
FACEBOOK.COM/NIKEFOOTBALLSPAIN